

DE LAATSTE ADAM - DE NIEUWE MENS

We hebben eigenlijk elk jaar hetzelfde onderwerp, namelijk Christus. We houden ons bezig met wie Hij is en wie wij zijn in Hem.

1 Kor. 15: 45 Alzo is er ook geschreven: De eerste mens Adam is geworden tot een levende ziel; de laatste Adam tot een levendmakende Geest.
46 Doch het geestelijke is niet eerst, maar het natuurlijke, daarna het geestelijke.

Dat geldt voor allen die in Christus zijn. De eerste mens Adam is gewoon Adam, de figuur die wij kennen uit het Oude Testament. De oude mens Adam wordt in de Bijbel van toepassing gebracht op ieder mens. Ieder mens is belast met het leven van Adam en met de dood, die wij allen in hem gekregen hebben, van nature en door geboorte. De laatste Adam is van toepassing op Christus en op allen die aan Hem deelachtig geworden zijn.

1 Kor. 15: 47 De eerste mens is uit de aarde, aards; de tweede Mens is de Heere uit de hemel.
48 Hoedanig de aardse (is), zodanige zijn ook de aardsen; en hoedanig de hemelse (is), zodanige zijn ook de hemelsen.

Wij zullen net zo'n lichaam ontvangen als de Heere Jezus Christus. Wij zijn in de hemel gezet.

We hebben een geestelijk lichaam ontvangen en zullen in de toekomst een hemels lichaam ontvangen.

De hoedanigheden van Christus zouden ook onze hoedanigheden zijn. We zouden dezelfde gezindheid hebben als Hij.

In de toekomst zullen we er weliswaar niet allemaal hetzelfde uitzien, maar we zullen allemaal verschillend zijn. Dat is nu zo en dat zal straks ook zo zijn.

Er zijn natuurlijk meer mensen dan de eerste en de laatste Adam. De Bijbel maakt echter duidelijk onderscheid tussen de eerste en de laatste Adam. Eigenlijk is het een titel. De eerste Adam is het hoofd van de eerste mensheid en de laatste Adam is het Hoofd van de laatste mensheid. De meeste mensen denken dat Adam "mens" betekent en in zekere zin is dat ook zo, maar precies vertaald, betekent het 'rood'. Dat is afgeleid van 'adama', wat aarde betekent. Zo is de aarde de moeder van Adam. De mens is immers uit de aarde aards. De naam fungeert dus voor de rest van de mensen als een soort familienaam, omdat we allemaal van Adam afstammen.

Alle mensen hebben dezelfde aard als hun gemeenschappelijke voorvader: dezelfde zondige natuur.

Zoals de eerste Adam model staat voor de natuurlijke, oude mens, zo vinden we aan de andere kant de laatste Adam, Die model staat voor de hemelse, nieuwe mens.

1 Kor. 15: 22 Want gelijk zij allen in Adam sterven, alzo zullen zij ook in Christus levend gemaakt worden.

Dus twee soorten mensen: de zondige, natuurlijke mens in Adam en de rechtvaardige mens in Christus.

De vraag is bij welke natuur je hoort. Alle mensen sterven, maar niet alle mensen zullen in Christus levend gemaakt worden. Alle mensen worden niet behouden, want niet alle mensen

zijn in Christus. Maar alle mensen zijn wel in Adam en op grond daarvan sterven zij allemaal. De mensen die ook in Christus zijn, zullen levend gemaakt worden. Het gaat hier niet over wedergeboorte, maar over lichamelijke opstanding.

Adam - dood

Christus - leven.

De gelovige maakt deel uit van beide naturen, maar het is de bedoeling dat je de oude mens aflegt en gelijkvormig wordt aan het beeld van Degene, Die de mens schiep.

Van nature behoort je tot de oude mens en als je in dit leven niet in Christus bent, dus voordat je sterft, zul je dat ook niet zijn na je dood.

In Christus zijn wil zeggen dat je onlosmakelijk met Hem verbonden bent.

Dat nieuwe leven ontvang je slechts door wedergeboorte. Daarom zou je ook in dit leven tot geloof komen.

Het gaat er niet alleen om dat de Heere Jezus voor je zonden is gestorven en dat het dan verder wel goed komt, integendeel. Als dat het einde van het verhaal is, zouden we nog steeds in onze zonden zijn.

Het gaat erom dat Hij is opgewekt. Hij is overgeleverd om onze zonden, maar Hij is opgewekt voor onze behoudenis. Omdat Christus is opgewekt, hebben wij deel gekregen aan een andersoortig leven, dan ons leven in Adam.

God heeft Christus Zelf tot nieuwe Mens gesteld.

De oude mens is Adam.

De nieuwe Mens is Christus.

Die nieuwe Mens is beschikbaar voor eenieder die in Hem gelooft.

Je kunt daar zelf voor kiezen.

Als je tot geloof komt, krijg je deel aan die nieuwe Mens en ben je verlost van de heerschappij van de dood.

Hij werd opgewekt uit de dood en werd daarmee de Eersteling van een nieuwe schepping, terwijl Adam de eersteling van de oude, zondige schepping was.

De overstap van oud naar nieuw is bepalend voor onze zaligheid.

1 Kor. 15:17	En indien Christus niet opgewekt is, zo is uw geloof tevergeefs, zo zijt gij nog in uw zonden.
18	Zo zijn dan ook verloren, die in Christus ontslapen zijn.
19	Indien wij alleenlijk in dit leven op Christus zijn hopende, zo zijn wij de ellendigste van alle mensen.
20	Maar nu, Christus is opgewekt uit de doden, <i>en</i> is de Eersteling geworden dergenen, die ontslapen zijn.

Men mag dan in Christus ontslapen, maar als er geen opstanding uit de dood is, dan is ieder mens die sterft, verloren.

Onze verlossing en zaligheid berust alleen op het feit dat Hij is opgestaan uit de dood en dat we daardoor tot een nieuwe mensheid behoren.

1 Kor. 15: 1	Voorts, broeders, ik maak u bekend het Evangelie, hetwelk gij ook aangenomen hebt, in hetwelk gij ook staat;
2	Door hetwelk gij ook zalig wordt, indien gij het behoudt op zodanige wijze, als ik het u verkondigd heb; tenzij dan dat gij tevergeefs geloofd hebt.
3	Want ik heb ulieden ten eerste overgegeven, hetgeen ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften;
4	En dat Hij is begraven, en dat Hij is opgewekt ten derden dage, naar de Schriften;

Als we dat geloven, zullen we deel uitmaken van die nieuwe mensheid.

Gen. 1: 26 En God zeide: Laat Ons mensen maken, naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis;

'Laat Ons mensen maken' is de vertaling van 'Laat Ons adam maken'. Kennelijk is mensen een betere vertaling dan mens. Maar er staat adam, pas daarna komt het meervoud. God is maar één God. Hij maakte ook maar één mens. Die mens heette Adam. Voor zover het in het meervoud staat, betekent het dat het niet bij één mens zou blijven, want het zijn er velen die uit Adam gekomen zijn. Zij zijn dus niet individuele schepselen Gods, maar komen voort uit Adam.

Dit vers citeert men graag om te bewijzen dat de mens naar Gods beeld geschapen is. Maar in welk opzicht lijkt de mens dan op God?

Toen God mens werd en Zelf kwam in het beeld van een mens, zag Hij eruit als een mens. Dat is het lichaam van Jezus van Nazareth, Die uitgelachen werd, omdat Hij zei dat Hij ook de Zoon van God was.

Filip. 2: 6 Die in de gestaltenis Gods zijnde, geen roof geacht heeft Gode even gelijk te zijn;
7 Maar heeft Zichzelf vernietigd, de gestaltenis eens dienstknechts aangenomen hebbende, en is den mensen gelijk geworden;
8 En in gedaante geworden als een mens....

De uitspraak uit Gen. 1: 26, dat de mens beelddrager Gods is, is pas vervuld in de opstanding van Christus. Adam was dus geen beelddrager Gods. Jezus was ook geen beelddrager Gods toen hij op aarde rondwandelde. Hij werd dat pas op het moment dat Hij opstond uit de dood. Dus bij de opstanding van Christus verscheen de eerste Mens, Die beelddrager Gods was. De weg naar de nieuwe mens, naar de beelddrager Gods, begint bij Adam en leidt tot de nieuwe Mens: dat is Jezus, gezegd Christus.

Alle geslachtsregisters eindigen dan ook bij Christus. Hij is de beelddrager Gods. Al die uitspraken in het N.T., dat Christus beelddrager Gods is, hebben geen enkele betekenis als Adam en de mensheid ook beelddragere Gods zijn.

God legt Zijn Godheid af en wordt mens en dus wordt Hij beelddrager Gods. Dat is natuurlijk volstrekte onzin.

In Genesis spreekt God schijnbaar over de oude mens, maar blijkbaar over de nieuwe Mens. Als je niet eerst de oude mens geweest bent, heb je nooit de gelegenheid gehad om de nieuwe mens te worden.

De oproep om de nieuwe mens aan te doen, is natuurlijk onzin als je in de oude mens ook al beelddrager Gods bent.

Rom. 5:12 Daarom, gelijk door één mens de zonde in de wereld ingekomen is, en door de zonde de dood; en alzo de dood tot alle mensen doorgedaan is, in welken allen gezondigd hebben.
13 Want tot de wet was de zonde in de wereld; maar de zonde wordt niet toegerekend, als er geen wet is.
14 Maar de dood heeft geheerst van Adam tot Mozes toe, ook over degenen, die niet gezondigd hadden in de gelijkheid der overtreding van Adam, welke een voorbeeld is Desgenen, Die komen zou.

Alle mensen hebben dezelfde zondige natuur als Adam.

Adam is een beeld van Degene, Die komen zou, niet van Degene, Die gekomen is.

De uitspraken over Adam in Genesis zijn in werkelijkheid uitspraken over Christus. Uit die eerste Adam zou de laatste Adam voortkomen.

- Psalm 8: 5 Wat is de Mens, dat gij Zijner gedenkt, en de Zoon des mensen, dat Gij Hem bezoekt?
- 6 En hebt Hem een weinig minder gemaakt dan de engelen, en hebt Hem met eer en heerlijkheid gekroond?
- 7 Gij doet Hem heersen over de werken Uwer handen; Gij hebt alles onder Zijn voeten gezet;

Nu volgt een uitleg van Psalm 8 in Hebr. 2.

- Hebr. 2: 8 Alle dingen hebt Gij onder Zijn voeten onderworpen. Want daarin, dat Hij Hem alle dingen heeft onderworpen, heeft Hij niets uitgelaten, dat Hem niet onderworpen zij; doch nu zien wij nog niet, dat Hem alle dingen onderworpen zijn;
- 9 Maar wij zien Jezus met heerlijkheid en eer gekroond, Die een weinig minder dan de engelen geworden was, vanwege het lijden des doods, opdat Hij door de genade Gods voor allen den dood smaken zou.

Die Mens is Christus.

Wij zijn veel te veel geneigd om de dingen die op de nieuwe Mens van toepassing zijn, op de oude mens te laten slaan.

Satan: Wat in je is, moet je tot ontwikkeling brengen.

Omdat de mens uit de aarde aards is, was de satan er als de kippen bij om de mens te vertellen, dat je tot ontwikkeling moet brengen wat er van nature in je zit.

Maar de verantwoordelijkheid van de mens is juist, dat hij zijn vertouwen op God zou stellen. Daar staat het hele O.T. vol van. We zouden ons ervan bewust zijn, dat, hoewel we deel uitmaken van de oude mens, we toch deel hebben aan de nieuwe mensheid.

De mens is uit de aarde aards en daarom sterft hij. Maar de Mens, Die komen zou, is uit de hemel en uit Hem ontvangt men leven.

Als we onszelf willen leren kennen als kinderen Gods, dan zouden we onze aandacht moeten vestigen op Christus, Die ons Hoofd is. We zullen weten wie we zijn, als we weten Wie Hij is. Kennis van Christus is het enige wat we zouden najagen, want Hij is ons leven.

Zijn roeping is de onze;

Zijn kracht is de onze;

Zijn erfenis is de onze.

Maar je kunt pas beelddragers Gods worden als je wedergeboren bent. Vervolgens zou je Zijn beeld gelijkvormig worden. Daar zouden wij ons mee bezig houden, opdat we zo deel krijgen aan Zijn roeping en erfenis.

- Psalm 8: 2 O HEERE, onze HEERE! hoe heerlijk is Uw Naam op de ganse aarde!
Gij, Die Uw Majesteit gesteld hebt boven de hemelen.

- 3 Uit den mond der kinderkens en der zuigelingen hebt Gij sterkte
gegrondvest, om Uwer tegenpartijen wil, om den vijand en
wraakgierige te doen ophouden.
- 4 Als ik Uw hemel aanzie, het werk Uwer vingeren, de maan en de
sterren, die Gij bereid hebt;
- 5 Wat is de Mens, dat Gij Zijner gedenkt, en de Zoon des mensen, dat Gij
Hem bezoekt?
- 6 En hebt Hem een weinig minder gemaakt dan de engelen, en hebt Hem
met eer en heerlijkheid gekroond?
- 7 Gij doet Hem heersen over de werken Uwer handen; Gij hebt alles
onder Zijn voeten gezet;
- 8 Schapen en ossen, alle die; ook mede de dieren des velds.
- 9 Het gevogelte des hemels, en de vissen der zee; hetgeen de paden der
zeeën doorwandelt.
- 10 O HEERE, onze HEERE! hoe heerlijk is Uw Naam op de ganse aarde!

In Psalm 8 wordt beurtelings gesproken over de Heere en Zijn heerlijkheid en over de Mens. Het is een duidelijke verwijzing naar Gen. 1. Het gaat over de heerschappij, die de mens zou hebben.

Bij het lezen van Gen.1: 26, de mens naar Gods beeld en gelijkenis geschapen, denken we misschien in de eerste plaats aan onszelf of aan Adam. Maar als je de volgende hoofdstukken in Genesis leest, merk je dat het een enorme anticlimax wordt. In hoofdstuk 2 gebod de Heere wat de mens wel en niet mocht eten en in hoofdstuk 3 volgt dan al meteen de zondeval.

Hoewel God de mens schiep naar Zijn gelijkenis, wordt hem meteen verteld dat hij bij overtreding van dat gebod zou sterven. Sterven betekent: er niet meer zijn.

Adam doet precies dat wat hij niet mocht doen en alleen daarom al kan hij niet Gods beeld en gelijkenis zijn. Ook vóór de zondeval niet, want het is onmogelijk dat God in staat is om te zondigen.

Er staat ook nergens dat Adam ophield Gods gelijkenis te zijn op het moment dat hij zondigde.

- 2 Petr. 3: 5 Want willens is dit hun onbekend, dat door het Woord Gods de hemelen
van overlang geweest zijn, en de aarde uit het water en in het water
bestaande;
- 6 Door welke de wereld, die toen was, met het water van de zondvloed
bedekt zijnde, vergaan is.
- 7 Maar de hemelen, die nu zijn, en de aarde, zijn door hetzelfde Woord
als een schat weggelegd, en worden ten vure bewaard tegen den dag des
oordeels, en der verderving der goddeloze mensen.

In den beginne heeft God de hemelen en de aarde geschapen. Die wereld is gevallen en daar is een oordeel over gekomen en zij is vergaan door water.

Die wereld is hersteld en dat wordt verteld in Gen.1: 2 e.v.

Daarom was de aarde, waaruit Adam geformeerd werd, ook een zondige aarde. Het is dus niet zo, dat toen de mens zondigde, de dieren ook van aard veranderden. Zo van: Toen de mens zondigde, at de leeuw het bokje op.

De mens introduceerde de zonde niet in de wereld, maar wel in de mensheid. Hij was immers uit de aarde, aards en daarom lag het ook voor de hand dat de mens zou zondigen.

Omdat de zonde zich vererft, zondigen wij ook. Wij komen immers uit zondige ouders voort. Dat heeft in eerste instantie niet met zondige daden te maken, maar met een zondige natuur of aard.

Gen. 3: 19 In het zweet uws aanschijns zult gij brood eten, totdat gij tot de aarde wederkeert, dewijl gij daaruit genomen zijt; want gij zijt stof, en gij zult tot stof wederkeren.

1 Kor. 15: 47 De eerste mens is uit de aarde, aards; de tweede Mens is de Heere uit de hemel.

De mens is stof en kan daarom ook nooit meer worden dan stof. Daarom zal hij ook tot stof wederkeren. Maar de laatste Adam is niet uit de aarde, aards, maar uit de hemel. Daarom is Hij onsterfelijk.

Gen. 3:16 Tot de vrouw zeide Hij: Ik zal zeer vermenigvuldigen uw smart, namelijk uwer dracht; met smart zult gij kinderen baren; en tot uw man zal uw begeerte zijn, en hij zal over u heerschappij hebben.
17 En tot Adam zeide Hij: Dewijl gij geluisterd hebt naar de stem uwer vrouw, en van dien boom gegeten, waarvan Ik u gebod, zeggende: Gij zult daarvan niet eten; zo zij het aardrijk om uwentwil vervloekt; en met smart zult gij daarvan eten al de dagen uws levens.
18 Ook zal het u doornen en distelen voortbrengen, en gij zult het kruid des velds eten.

De mens zou voortbrengen. Daarom is er ook meteen hoop dat er een tweede Mens zou verschijnen, Die wel naar Gods gelijkenis is.

Omdat Christus komt door lijden, wordt dat op typologische wijze uitgebeeld door de barensweeën. Want Christus verscheen pas na Zijn lijden, bij de opstanding uit de dood.

Vers 17. Het komt nog een keer voor dat een man luisterde naar de stem van zijn vrouw. Abraham moest naar Sarah luisteren en Ismaël wegzenden. Ismaël is een beeld van de wet.

Vers 18. Uit de aarde komt niets goeds voort en daarom zou de aarde doornen en distelen voortbrengen. Waar de mens niets aan de aarde doet, wordt het een woestijn. Het ligt dus niet aan de mens dat de aarde te weinig vrucht voortbrengt. De aarde zal zich naar de mens toe als een vloek gedragen.

Doornen en distelen zijn een beeld van de zonden en de wet. En voor zover de mens zou heersen, zou hij een kroon dragen van doornen. Dat is gebeurd bij de Heere Jezus als de oude Mens.

Gen. 3: 19 In het zweet uws aanschijns zult gij brood eten, totdat gij tot de aarde wederkeert, dewijl gij daaruit genomen zijt; want gij zijt stof, en gij zult tot stof wederkeren.

De mens moet hard werken om aan de kost te komen, totdat hij tot de aarde wederkeert. De mens moet nu eenmaal brood eten en daar moet hij hard voor werken, maar het resultaat zal in alle gevallen zijn, dat hij uiteindelijk toch dood gaat.

Je kunt wel tot ontwikkeling komen, maar in positieve zin geldt dat eigenlijk alleen maar voor kinderen. Naarmate zij ouder worden, wordt het er doorgaans niet beter op.

Als de zonde leidt tot het terugkeren naar de aarde, dan moet de mens ook wel uit een zondige aarde voortgekomen zijn. Hij zondigt vanwege zijn afkomst. Het is gewoon zijn aard. En omdat satan heerst over de stof, kon hij ook zo gemakkelijk invloed uitoefenen op de mens. Kleine kinderen zullen ook blijken zondaren te zijn. Dat blijkt ook uit de vroege kindersterfte. Want zou een kind niet zondigen of geen zondige aard hebben, dan zou het ook niet sterven. De hoop op een Mens naar Gods beeld en gelijkenis wordt vooruitgeschoven. Hij zou uit Adam en Eva voortkomen en dat is in Christus gebeurd. Daarom lopen alle geslachtsregisters ook door tot op Christus.

Gen. 5:1 Dit is het boek van Adams geslacht. Ten dage als God de mens schiep, maakte Hij hem naar de gelijkenis Gods.
 2 Man en vrouw schiep Hij hen, en zegende ze, en noemde hun naam Mens, ten dage als zij geschapen werden.
 3 En Adam leefde honderd en dertig jaren, en gewon *een zoon* naar zijn gelijkenis, naar zijn evenbeeld, en noemde zijn naam Seth.

God schiep de mens naar Zijn gelijkenis.

Adam gewon een zoon naar zijn gelijkenis.

Dat kinderen geboren worden, komt door de activiteit van de mens. Het resultaat is er dan ook naar. Wij dragen het beeld van de aardse mens, maar uiteindelijk zullen we beelddragers Gods zijn. Adam was een voorbeeld van Degene, Die komen zou.

Dat de schepping zo slecht in elkaar zit, komt niet door de zondeval, maar het is net andersom. Omdat de aarde slecht was, is de zonde in de mens gekomen.

Als alles op aarde volmaakt zou zijn, zouden we niet hoeven zaaien enz. Adam moest vóór de zondeval al de hof bouwen, uitbreiden. Dat betekent dat het daarbuiten wel een puinhoop geweest moet zijn. Dat wat God zou maken, komt niet tot stand in deze tegenwoordige wereld, Hij heeft een mal gemaakt, een matrijs.

God reageert ook heel laconiek op de zondeval. Het mag voor ons dan een grote teleurstelling zijn, dat het zo gelopen is, maar God wist het en waarschijnlijk was het zo de bedoeling. God mag toch een vat maken uit een klomp leem, zoals Hij dat wil.

Er wordt ook meteen al aangekondigd dat de slang vermorzeld zal worden en dat er iemand zou komen naar Gods beeld en gelijkenis. Die Mens zou heersen over de schepping. Die Mens moest nog steeds komen en er kwamen nog heel wat mensen en typen van Hem, Die komen zou, voordat Hij kwam.

Rom. 1:23 En hebben de heerlijkheid des onverderfelijken Gods veranderd in de gelijkenis eens beelds van een verderfelijk mens, en van gevogelte, en van viervoetige en kruipende *gedierten*.
 24 Daarom heeft God hen ook overgegeven in de begeerlijkheden hunner harten tot onreinigheid, om hun lichamen onder elkander te onteren;
 25 *Als* die de waarheid Gods veranderd hebben in de leugen, en het schepsel geëerd en gediend hebben boven den Schepper, Die te prijzen is in der eeuwigheid, amen.
 26 Daarom heeft God hen overgegeven tot oneerlijke bewegingen; want ook hun vrouwen hebben het natuurlijk gebruik veranderd in het *gebruik* tegen nature;
 27 En insgelijks ook de mannen, nalatende het natuurlijk gebruik der vrouw, zijn verhit geworden in hun lust tegen elkander, mannen met mannen schandelijkheid bedrijvende, en de vergelding van hun dwaling, die *daartoe* behoorde, in zichzelfenv ontvangende.

- 28 En gelijk het hun niet goed gedacht heeft God in erkenis te houden, zo heeft God hen overgegeven in een verkeerden zin, om te doen dingen, die niet betamen;
- 29 Vervuld zijnde met alle ongerechtigheid, hoererij, boosheid, gierigheid, kwaadheid, vol van nijdigheid, moord, twist, bedrog, kwaadaardigheid;
- 30 Oorblazers, achterklappers, haters Gods, smaders, hovaardigen, laatdunkenden, vindere van kwade dingen, den ouden onghoorzaam;
- 31 Onverstandigen, verbondbrekers, zonder natuurlijke liefde, onverzoenlijken, onbarmhartigen;
- 32 Dewelken, daar zij het recht Gods weten, *namelijk*, dat degenen, die zulke dingen doen, des doods waardig zijn, niet alleen dezelve doen, maar ook mede een welgevallen hebben in degenen, die ze doen.

Als dit een beschrijving is van de mens, die naar Gods beeld en gelijkenis geschapen is, dan stelt dat niet veel voor.

- Rom. 3: 9 Wat dan? Zijn wij uitnemender? Ganselijk niet; want wij hebben tevoren beschuldigd beiden Joden en Grieken, dat zij allen onder de zonden zijn;
- 10 Gelijk geschreven is: Er is niemand rechtvaardig, ook niet één;
- 11 Er is niemand, die verstandig is, er is niemand, die God zoekt.
- 12 Allen zijn zij afgeweken, tezamen zijn zij onnut geworden; er is niemand, die goed doet, er is *ook* niet tot één toe.
- 13 Hun keel is een geopend graf; met hun tongen plegen zij bedrog; slangenvenijn is onder hun lippen.
- 14 Welker mond vol is van vervloeking en bitterheid;
- 15 Hun voeten zijn snel om bloed te vergieten;
- 16 Vernieling en ellendigheid is in hun wegen;
- 17 En de weg des vredes hebben zij niet gekend.
- 18 Er is geen vreze Gods voor hun ogen.
- 19 Wij weten nu, dat al wat de wet zegt, zij spreekt tot degenen, die onder de wet zijn; opdat alle mond gestopt worde en de gehele wereld *voor* God verdoemelijk zij.
- 20 Daarom zal uit de werken der wet geen vlees gerechtvaardigd worden, voor Hem; want door de wet is de kennis der zonde.

Het lijkt er meer op dat de mens een beelddrager van de satan is. (Slangengif is onder hun lippen). Gij zijt van uw vader, den duivel, gij adderengebroad.

Meestal zijn de uitspraken met betrekking tot de laatste Adam uit hun verband gerukt en als bewijs gebruikt voor de verdediging van de leer van de drie-eenheid.

Heel de Bijbel door wachten we op de Mens, Die beelddrager Gods zou zijn, maar als Hij dan eindelijk komt, blijkt hij er altijd al geweest te zijn.

De mens, als adamiet, is niet de beelddrager Gods. Bij Zijn geboorte was de Heere Jezus ook niet de beelddrager Gods. Dat werd Hij pas na Zijn opstanding.

"Een volk dat in duisternis wandelt, zou Licht zien". Dat is niet bij de geboorte, maar bij de opstanding van de Heere Jezus gebeurd.

"Een kind is ons geboren (dat is de Heere Jezus), en een Zoon is ons gegeven (dat is de opgestane Christus) en heerschappij rust op Zijn schouders".

Christus is de Mens, Die het beeld van God is. Hij draagt alle dingen door het Woord Zijner kracht.

Wij zijn ook het beeld van God, zodra we in Christus zijn.

De zondige mens is van nature beelddrager van Adam, maar kan beelddrager Gods worden door wedergeboorte. Op dat moment zijn wij leden van een nieuwe schepping, waar alleen maar beelddragere Gods zijn. God is dan alles en in allen.

Psalm 8: 5 Wie is de Mens, dat Gij zijner gedenkt?

Dat is de Zoon des mensen. Ben Adam betekent Zoon des mensen.

Het gaat niet om de eerste mens, maar om de Zoon des mensen: de Erfgenaam.

Meestal denkt men dat het in Psalm 8 gaat over de natuurlijke mens, maar dat is niet zo. Het is die Mens, Die een weinig minder gemaakt is dan de engelen, maar nu met eer en heerlijkheid gekroond is. Dat kan er maar Eén zijn.

N.B.G. vert: "Gij hebt die mens bijna goddelijk gemaakt."

De mens zou dan de kroon der schepping zijn, ver boven alles verheven.

Het gaat in Psalm 8 over de Zoon des mensen en dus niet over Adam of over ons.

In het Hebreeuws betekent minder maken, minder in rangorde.

De beweging is dus niet van beneden naar boven, maar van boven naar beneden. Die Mens werd niet meer, maar minder. De eerste mens was uit de aarde, aards, maar de tweede Mens kwam uit de hemel. Hij werd een weinig minder gemaakt en kwam naar de aarde. Hij is vernederd.

Een weinig betekent een korte tijd. Hij werd vernederd tot het uiterste. Dat is veel meer dan een beetje minder dan de engelen.

Pas daarna is Hij verhoogd tot het uiterste.

Dat het in Psalm 8 over de Heere Jezus Christus gaat, blijkt ook heel duidelijk uit Hebr. 2.

- Hebr. 2: 5 Want Hij heeft aan de engelen niet onderworpen de toekomstige wereld, van welke wij spreken.
- 6 Maar iemand heeft ergens betuigd, zeggende: Wat is de Mens, dat Gij Zijner gedenkt, of des mensen Zoon, dat Gij Hem bezoekt!
- 7 Gij hebt Hem een weinig minder gemaakt dan de engelen; met heerlijkheid en eer hebt Gij Hem gekroond, en Gij hebt Hem gesteld over de werken uwer handen;
- 8 Alle dingen hebt Gij onder Zijn voeten onderworpen. Want daarin, dat Hij Hem alle dingen heeft onderworpen, heeft Hij niets uitgelaten, dat Hem niet onderworpen zij; doch nu zien wij nog niet, dat Hem alle dingen onderworpen zijn;
- 9 Maar wij zien Jezus met heerlijkheid en eer gekroond, Die een weinig minder dan de engelen geworden was, vanwege het lijden des doods, opdat Hij door de genade Gods voor allen den dood smaken zou.

Wanneer men uit het Grieks wat wilde citeren uit het O.T., deed men dat vanuit de Septuaginta. Daar staat: een weinig minder dan de engelen. Maar in het hebreeuws staat er: een weinig minder dan Elohim. Dat is goden. Maar eigenlijk is het God. Elohim wordt in de Septuaginta wel vaker vertaald met engelen, omdat Elohim een meervoudsvorm is. Maar beide vertalingen zijn mogelijk en leveren ook beide geen problemen op.

Als Hij voor korte tijd beneden God gesteld is, betekent dat, dat Hij daarvoor gelijk aan God geweest is. Hij wordt ook vaak de Engel des Heeren genoemd. Of Michaël, dat is: Wie is als God. Filip. 2 legt het nog duidelijker uit.

Filip. 2: 5 Want dat gevoelen zij in u, hetwelk ook in Christus Jezus was;

- 6 Die in de gestaltenis Gods zijnde, geen roof geacht heeft Gode even
gelijk te zijn;
- 7 Maar heeft Zichzelven vernietigd, de gestaltenis eens dienstknechts
aangenomen hebbende, en is den mensen gelijk geworden;
- 8 En in gedaante gevonden als een mens, heeft Hij Zichzelven vernederd,
gehoorzaam geworden zijnde tot de dood, ja, de dood des kruises.
- 9 Daarom heeft ook God Hem uitermate verhoogd, en heeft Hem een
Naam gegeven, Welke boven alle naam is;
- 10 Opdat in den Naam van Jezus, zich zou buigen alle knie dergenen, die
in den hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn.
- 11 En alle tong zou belijden, dat Jezus Christus de Heere zij, tot
heerlijkheid Gods des Vaders.

Psalm 8: 7 Gij doet Hem heersen over de werken Uwer handen; Gij hebt alles
onder Zijn voeten gezet;

Hem werd de macht pas gegeven bij Zijn opstanding. Dat was niet de mens zoals Adam en
wij, ook niet de mens Jezus, maar de opgestane Christus.

Filip. 2: 6 De Heere Jezus was in de gedaante Gods.

Hij was dus het beeld Gods. Zo was Zijn positie.

"Geen roof achten" kan alleen maar te maken hebben met iets dat je ontnomen wordt. Toen
van de Heere Zijn heerlijkheid werd afgenomen, heeft Hij dat niet als een roof beschouwd.
Hij ging niet langer als God door het leven, maar als mens. Dus niet langer een hemels wezen,
maar een aards wezen.

Hij was de gestaltenis Gods, maar Hij werd de gestalte van een dienstknecht.

Hij werd de mensen gelijk. Hij werd in Bethlehem geboren. Hij werd net zo leeg als wij
geboren. Een aarden vat, een hol vat.

De bedoeling was dat Hij gevuld zou worden met het Woord van God en het eerste wat we
over Hem lezen, is dat Hij daar mee bezig was.

"Het Woord Gods is het zaad der wedergeboorte".

Hij kwam niet als God op aarde, maar als mens. Dat Jezus wonderen kon doen, zegt nog niets
over Zijn goddelijkheid. Hij deed alleen wat Zijn Vader deed. Hij deed niets van Zichzelf,
maar deed alles door het Woord Gods in Hem. Hij was wel van God gezonden en kon wel
met autoriteit spreken, maar Zijn Godheid had Hij afgelegd. Hij was volkomen afhankelijk
van Zijn Vader.

Hij is ook verzocht geweest op gelijke wijze als wij.

Wij zouden het voorbeeld van de wandel van de Heere Jezus navolgen. Dat kunnen wij,
omdat Hij het ook kon. Hij was immers net zoveel mens als wij. Hij wist waar Hij vandaan
kwam, namelijk uit de hemel. Als wij navolgers zijn van Hem, zullen we daar komen, waar
Hij nu is.

Kol. 2: 9 Want in Hem woont al de volheid der Godheid lichamelijk;

Filip. spreekt over Zijn ontleding en Kol. spreekt over Zijn volheid. Hij is weer uitermate
gevuuld. Dat is de vervulling van het gebed in Joh. 17 in het zgn. Hogepriesterlijk gebed.

Joh. 17: 1 Dit heeft Jezus gesproken, en Hij hief Zijn ogen op naar de hemel, en zeide: Vader, de ure is gekomen, verheerlijk Uw Zoon, opdat ook Uw Zoon U verheerlijke.

2 Gelijkerwijs Gij Hem macht gegeven hebt over alle vlees, opdat al wat Gij Hem gegeven hebt, Hij hun het eeuwige leven geve.

3 En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, Dien Gij gezonden hebt.

4 Ik heb U verheerlijkt op de aarde; Ik heb voleindigd het werk, dat Gij Mij gegeven hebt om te doen;

5 En nu, verheerlijk Mij, Gij Vader, bij Uzelven, met de heerlijkheid, die Ik bij U had, eer de wereld was.

De Heere Jezus leek niet alleen op een mens, **maar Hij was mens.**

De Heere Jezus was geen God op aarde. Hij was God vóór Zijn menswording en Hij werd weer God ná Zijn opstanding.

Hebr. 1: 1 God, voortijds veelmaal en op velerlei wijze, tot de vaderen gesproken hebbende door de profeten, heeft in deze laatste dagen tot ons gesproken door de Zoon;

2 Welken Hij gesteld heeft tot een Erfgenaam over alles, door Welken hij ook de wereld gemaakt heeft;

3 Dewelke, alzo Hij is het afschijnsel *Zijner* heerlijkheid, en het uitgedrukte Beeld *Zijner* zelfstandigheid, en alle dingen draagt door het woord *Zijner* kracht, nadat Hij de reinigmaking onzer zonden door Zichzelfen teweeg gebracht heeft, is gezeten aan de rechterhand der Majesteit in de hoogste *hemelen*;

4 Zoveel treffelijker geworden dan de engelen, als Hij uitnemender Naam boven hen geërfd heeft.

Die Jezus, de Messias, is nu niet op de aarde, maar in de hemel. Sinds Hij door God tot Erfgenaam is aangesteld, zit Hij aan de rechterhand van God. En sinds die tijd is al de volheid der Godheid in Hem.

Filip.2: 8, 9 Omdat Hij zo uitermate vernederd is en het geen roof geacht heeft Zich te laten vernederen en omdat Hij gehoorzaam was tot de dood, daarom heeft God Hem opgewekt uit de dood en Hem een Naam gegeven boven alle naam, zodat alle knie voor Hem zou buigen. Alle mensen zullen eens voor Hem buigen.

Dat staat in Gen.1 en ook in Psalm 8.

Jes. 45: 23 Ik heb gezworen bij Mijzelfen, er is een woord der gerechtigheid uit Mijn mond gegaan, en het zal niet wederkeren: Dat Mij alle knie zal gebogen worden, alle tong *Mij* zal zweren.

Alleen door Zijn totale onderwerping aan God, kon Hij verheerlijkt worden. Adam heeft zich niet totaal onderworpen aan God. Wat nodig is, is dat men zich totaal onderwerpt aan Hem. Pas dan is het mogelijk een beeldrager van Hem te worden. Christus is de Eerste, opdat Hij in alles en in allen de Eerste zou zijn.

Hebr. 1: 4 Zoveel treffelijker geworden dan de engelen, als Hij uitnemender Naam boven hen geërfd heeft.

Ook hier weer, dat Hij ver boven de engelen gesteld is. Die positie heeft Hij geërfd. Erfrecht treedt in werking op het moment dat de erfgenaam aangesteld wordt. Dat was op 1e Paasdag.

Psalm 2: 7 Ik zal van het besluit verhalen: de Heere heeft tot Mij gezegd: Gij zijt Mijn Zoon, heden heb ik U gegenereerd.

Hebr. 2: 5 Want Hij heeft aan de engelen niet onderworpen de toekomstige wereld, van welke wij spreken.

6 Maar iemand heeft ergens betuigd, zeggende: Wat is de Mens, dat Gij Zijner Gedenkt, of des mensen Zoon, dat Gij Hem bezoekt!

Dat is Psalm 8: 5 die hier aangehaald wordt. Die Mens uit Psalm 8 moet dus wel Jezus Christus zijn.

David heeft als **profeet** gesproken over Christus.

Hand. 2: 22 Gij Israëlitische mannen, hoort deze woorden: Jezus den Nazarener, een Man van God, onder ulieden betoond door krachten, en tekenen, die God door Hem gedaan heeft, in het midden van u, gelijk ook gijzelven weet;

23 Dezen, door den bepaalden raad en voorkennis Gods overgegeven zijnde, hebt gij genomen, en door de handen der onrechtvaardigen aan het *kruis* gehecht en gedood;

24 Welken God opgewekt heeft, de smarten des doods ontbonden hebbende, also het niet mogelijk was, dat Hij van denzelfden *dood* zou gehouden worden.

25 Want David zegt van Hem: Ik zag den Heere allen tijd voor mij; want Hij is aan mijn rechterhand, opdat ik niet bewogen worde.

26 Daarom is mijn hart verblijd; en mijn tong verheugt zich; ja, ook mijn vlees zal rusten in hope;

27 Want Gij zult Mijn ziel in de hel niet verlaten, noch zult Uw Heilige overgeven, om verderving te zien.

28 Gij hebt Mij de wegen des levens bekend gemaakt; Gij zult Mij vervullen met verheuging door Uw aangezicht.

29 Gij mannen broeders, het is *mij* geoorloofd vrijuit tot u te spreken van den patriarch David, dat hij beide gestorven en begraven is, en zijn graf is onder ons tot op deze dag.

30 Alzo hij dan een profeet was, en wist, dat God hem met ede gezworen had, dat hij uit de vrucht zijner lenden, zoveel het vlees aangaat, den Christus verwekken zou, om *Hem* op zijn troon te zetten;

31 Zo heeft hij, dit voorziende, gesproken van de opstanding van Christus, dat Zijn ziel niet is verlaten in de hel, noch Zijn vlees verderving heeft gezien.

32 Dezen Jezus heeft God opgewekt; waarvan wij allen getuigen zijn.

33 Hij dan, door de rechterhand Gods verhoogd zijnde, en de belofte des Heiligen Geestes, ontvangen hebbende van den Vader, heeft dit uitgestort, dat gij nu ziet en hoort.

- 34 Want David is niet opgevaren in de hemelen; maar hij zegt: De Heere heeft gesproken tot mijn Heere: Zit aan Mijn rechterhand.
 35 Totdat Ik Uw vijanden zal gezet hebben tot een voetbank Uwer voeten.
 36 Zo wete dan zekerlijk het ganse huis Israëls, dat God Hem tot een Heere en Christus gemaakt heeft, *namelijk* dezen Jezus, Dien *gij* gekruist hebt.

Hebr. 2: 9 Maar wij zien Jezus met heerlijkheid en eer gekroond, Die een weinig minder dan de engelen geworden was, vanwege het lijden des doods, opdat Hij door de genade Gods voor allen den dood smaken zou.

Ook dit is een citaat uit Psalm 2. De Heere Jezus sprak alleen over de Zoon des mensen, omdat Hij zó refereerde aan Gen. 1. Daar staat, dat die Mens beelddrager Gods zou zijn. Waar wij ons van nature laten leiden door onze adamietische natuur, daar zouden we ons juist moeten laten leiden door Christus. Door lijden heen, naar heerlijkheid. Wij maken op grond van ons geloof deel uit van de nieuwe mensheid en daarom zouden we gedurende dit leven veranderd worden naar Zijn beeld. Dat gebeurde met de Heere Jezus en in navolging van Hem, ook met ons. Zo zullen wij, de adamietische mens, alsnog beelddragers Gods zijn.

Onze verbondenheid met Christus, ons Hoofd, wordt uitgebeeld door brood en beker. Wij denken niet aan Jezus, Die aan het kruis hing en in het graf ligt, maar wij denken aan Degene, Die voor ons leeft. Die ons leven is. Met Hem hebben wij gemeenschap en met Hem zijn wij verbonden.

"Doet dat tot Mijn gedachtenis": We zouden de nieuwe mens leven. Dat heeft God met ons voor. Wij, die eerst beelddragers van Adam waren, zullen beelddragers Gods worden. We zouden ons dan ook vullen met de vrucht van de boom des levens. Dat is met het leven van Christus. Zo worden wij allen met Christus levend gemaakt. Lichamelijk binnenkort, maar geestelijk nu al. We zien er aan de buitenkant uit als adamieten, maar van binnen hebben we deel gekregen aan het leven van Christus. Op grond van geloof in Gods werk en in Gods Woord.

In de Romeinenbrief wordt uiteengezet hoe de zondaar verlost wordt. Romeinen begint dan ook met het bekend maken van het Evangelie van God, dat is van Zijn Zoon. Paulus is de apostel van dat Evangelie. Alles wat dat Evangelie betreft, staat in de brief aan de Romeinen.

Rom. 1: 16 Want ik schaam mij des Evangelies van Christus niet; want het is kracht Gods tot zaligheid een iegelijk, die gelooft, eerst den Jood, en *ook* den Griek.

In de S.V. staat: Want het is een kracht Gods. Het woordje "een" bestaat in het Grieks helemaal niet. Het is kracht Gods tot zaligheid. Door de kracht van God maakt Hij je zalig. Je wordt niet zalig door de wet Gods, maar door het Evangelie van God. Paulus schaamt zich er ook niet voor.

Het is een Woord, aangaande de Zoon van God, Christus, Die het nieuwe leven brengt en dus de mens zalig maakt.

De kracht van de mens is in feite de zwakheid van de mens.

Het gaat om de blijde Boodschap en als je zalig wilt worden, moet je geloven in die Boodschap. Die Boodschap is niet alleen bestemd voor de Jood, maar voor iedereen.

We lezen wel dat het joodse volk ongelovig werd en dat daardoor de zaligheid naar de heidenen is gegaan, maar als het joodse volk wel geloofd had, was die Boodschap net zo goed naar de heidenen gegaan.

"Zaligheid naar de heidenen" betekent dat de verantwoordelijkheid voor de prediking van het Evangelie is gelegd bij de heidenen. Maar het Evangelie is bestemd voor iedereen.

Er zijn geen twee mogelijkheden om zalig te worden. Bijvoorbeeld de Joden door de wet te houden en de heidenen door geloof. Het Evangelie is voor iedereen hetzelfde. De grootste tegenstanders van dat Evangelie waren en zijn de Joden. Dat is geen reden om de Joden dan maar te vrijwaren van dat Evangelie en te doen of het voor hen genoeg is om onder de wet te leven.

Rom. 1: 17 Want de rechtvaardigheid Gods wordt in hetzelfde geopenbaard uit geloof tot geloof; gelijk geschreven is: Maar de rechtvaardige zal uit het geloof leven.

De wet spreekt over de rechtvaardigheid van de mens, ofwel meer over het gebrek daaraan. Maar in het Evangelie wordt de rechtvaardigheid Gods geopenbaard. Dat betekent dat God een oordeel brengt over deze wereld en als dat gebeurd is, wordt er vervolgens nieuw leven tot stand gebracht. Wij leven omdat de straf voor de zonden al gedragen is.

Het Evangelie van God spreekt over Christus, Die uitermate vernederd is geweest en daarna uitermate verhoogd is geworden. Daardoor heeft Hij voor ons de weg vrijgemaakt tot God.

"Geopenbaard uit geloof tot geloof": Twee keer een voorzetsel, maar dan tegengesteld. Rechtvaardigheid vindt zijn oorsprong in het geloof van Jezus Christus. Dat is in de Bijbel meestal gewoon weg vertaald. Dat geloof van Christus is de basis voor het voortbrengen van de rechtvaardigheid Gods en daarmee van onze eeuwige zaligheid (uit geloof). Dat leidt tot het geloof van eenieder die gelooft. Iedereen kan dat eeuwige leven ontvangen, als hij maar wil geloven in dat Evangelie van God.

Rom. 3: 21 Maar nu is de rechtvaardigheid Gods geopenbaard geworden zonder de wet, hebbende getuigenis van de wet en de profeten:
22 Namelijk de rechtvaardigheid Gods door het geloof van Jezus Christus, tot allen, en over allen, die geloven; want er is geen onderscheid.
23 Want zij hebben allen gezondigd, en derven de heerlijkheid Gods;
24 En worden om niet gerechtvaardigd, uit Zijn genade, door de verlossing, die in Christus Jezus is;
25 Welken God voorgesteld heeft tot een verzoening, door het geloof in Zijn bloed, tot een betoning van Zijn rechtvaardigheid, door de vergeving der zonden, die te voren geschied zijn onder de verdraagzaamheid Gods;
26 Tot een betoning van Zijn rechtvaardigheid in deze tegenwoordige tijd; opdat Hij rechtvaardig zij, rechtvaardigende degene, die uit het geloof van Jezus is.
27 Waar is dan de roem? Hij is uitgesloten. Door wat wet? Der werken? Neen, maar door de wet des geloofs.

- 28 Wij besluiten dan, dat de mens door het geloof gerechtvaardigd wordt, zonder de werken der wet.
- 29 Is God *een God* der Joden alleen? en is Hij het niet ook der heidenen? Ja, ook der heidenen;
- 30 Nademaal Hij een enig God is, Die de besnijdenis rechtvaardigen zal uit het geloof, en de voorhuid door het geloof.
- 31 Doen wij dan de wet teniet door het geloof? Dat zij verre; maar wij bevestigen de wet.

Dit gedeelte is een commentaar op Rom. 1: 16 en 17.
Het vlees onderwerpt zich der wet Gods niet (Rom 8: 7).

Het bedenken van de wet is vijandschap tegen God. De wet voegt ook niets toe aan je zaligheid. Door Christus te kennen, wordt je vernieuwd. Je leert je ellende wel kennen, door de heerlijkheid van Christus te leren kennen. Dus niet door de wet Gods. Maar naarmate we Hem leren kennen, veranderen we naar Zijn beeld.

God heeft de wet inderdaad gegeven, maar Hij heeft de wet ook weer weggenomen. Wij worden allen gerechtvaardigd door Zijn geloof, door Zijn gehoorzaamheid. Uit Zijn geloof komt het tot eenieder die gelooft.

God is geen God van Joden alleen. Er is maar één God en die God is er voor iedereen. De wet en de profeten hebben gepredikt over de verlossing, die tot stand zou komen, enkel en alleen door de Heere!

De Heere Jezus werd ledig geboren en werd gevuld door het Woord van God. Hij geloofde dat Woord en wilde aangesteld worden tot Zoon en Erfgenaam. Dat Hij ook daadwerkelijk gesteld is tot Zoon, komt voort uit Zijn geloof. Zonder Zijn geloof zat Christus nu niet aan de rechterhand van God.

Zijn werk is Zijn lijden en sterven.

Dat is dus in ieder geval niet ons werk. Want wij zijn niet behouden geworden door Zijn werk, maar door Zijn geloof. Er is geen behoudenis uit werken. Als men gelooft, is dat van invloed op de werken die men doet, niet andersom.

Aan de werken kun je zien of iemand gelooft. Een gelovige is iemand, die z'n vertrouwen stelt op dat Woord van God en hij zal werken doen der bekering waardig. Hij moet dat niet doen, maar hij zal dat doen. Want waar het hart vol van is, loopt de mond van over.

Er is slechts rechtvaardiging uit geloof. Dat is altijd al zo geweest. Geloof is niet iets geheimzinnigs in je hart, maar daar leef je uit en naar.

Het geloof heeft dus werken tot gevolg.

Als de Heere Jezus niet geloofd had in de beloften Gods, die Hem voorgesteld waren, dan was Hij niet aan het kruis gestorven en was Hij niet opgestaan en waren wij niet verlost geworden.

Het voorbeeld van een gelovige was altijd: Ga uit uw land en uit uw maagschap en uit uws vaders huis, vergetende hetgeen achter u ligt. Abraham wordt als voorbeeld genoemd voor een ieder die gelooft. Hij moest uit Ur enz.

De weg die de Heere Jezus ging, kwam voort uit geloof en waar wij leven uit geloof, zal ons leven ook vrucht dragen, voor God en een ander.

Voor zover wij verlost zijn, komt dat omdat we door geloof in Christus zijn. Door geloof in Hem, krijgen we deel aan Zijn leven. We zijn niet verlost geworden door wie of wat **wij** zijn, maar juist om wat **Hij** is.

Voor zover we lichamelijk sterven, komt dat omdat we in Adam zijn, maar voor zover we lichamelijk op zullen staan, komt dat omdat we in Christus zijn.

Ons geloof staat niet op zichzelf, maar is verankerd in het geloof en de kracht van Jezus Christus. We hebben alles aan Hem te danken. Als we dat geloven, dan zijn we behouden. We zouden in geloof gaan tot Hem om deel te krijgen aan Zijn zegeningen.

En voor zover de Heer nu een werk doet, zouden wij Hem dienen in Zijn werk. Zijn weg is de onze.

Wat we na zouden volgen, is Zijn geloof, opdat God Zelf ons zou gebruiken voor Zijn werk in ons praktische leven. Dat praktische leven is het resultaat van het geloof in Hem.

Wij worden niet behouden door het lijden en sterven van de Heere Jezus, maar door Zijn opstanding.

De rechtvaardigheid Gods komt tot allen door het geloof van de Heere Jezus Christus. Hij was trouw aan het Woord van God. God heeft Hem gemaakt tot de eerste laatste Adam. Tot de Eersteling van een nieuwe schepping. Dat heeft Hij niet zozeer aan Zijn werk te danken, maar aan Zijn geloof. Als gevolg van Zijn geloof heeft Hij de loopbaan gelopen.

Paulus zegt ook dat hij de goede strijd gestreden heeft en het geloof behouden. Wij zouden net als de Heere Jezus en Paulus geloven in het Woord van God, want dat leidt tot zaligheid.

Rom. 3: 26 Tot een betoning van Zijn rechtvaardigheid in dezen tegenwoordigen tijd; opdat Hij rechtvaardig zij, en rechtvaardigende degene, die uit het geloof van Jezus zijn.

Degene, die uit het geloof van Jezus is, die is gerechtvaardigd. Zijn geloof is de oorsprong. Zonder dat geloof zou het onmogelijk zijn dat wij door geloof zalig worden.

In Hebr. 11 wordt een opsomming gegeven van mensen die door het geloof gerechtvaardigd zijn. Maar de Heere Jezus is de eerste, Die de loopbaan des geloofs volbracht heeft en daarom is Hij ook de Voleinder des geloofs. Hij heeft Zijn kruis gedragen en de schande volbracht. Daarom is Hij nu met eer en heerlijkheid gekroond, zittende aan de rechterhand van God.

Rom. 3: 30 Nademaal Hij een enig God is, Die de besnijdenis rechtvaardigen zal uit het geloof, en de voorhuid door het geloof.

De klemtoon blijft steeds liggen op het geloof van Jezus Christus. Dat neemt niet weg dat wij door ons geloof in Hem, behouden kunnen worden. Maar Hij is de basis.

Gal. 2: 16 *Doch* wetende, dat de mens niet gerechtvaardigd wordt uit de werken der wet, maar door het geloof van Jezus Christus, zo hebben wij ook in Christus Jezus geloofd, opdat wij zouden gerechtvaardigd worden uit het geloof van Christus, en niet uit de werken der wet; daarom dat uit de werken der wet geen vlees zal gerechtvaardigd worden.

Dus, we worden niet gerechtvaardigd door de werken der wet, maar door het geloof van Jezus Christus. En voor zover geloven iets doen is, zouden wij niet iets doen, maar Christus in ons. De rechtvaardiging komt volledig tot stand buiten ons om. Door de werken van Zijn geloof. Jezus is niet gerechtvaardigd omdat Hij Zich aan de wet gehouden heeft, maar omdat Hij de wet vervuld heeft.

Hij predikte genade, helemaal geen wet. Dat is precies het tegenovergestelde.

Maar de wet was er omdat Hij veroordeeld moest worden. Hij heeft de wet overtreden, doordat Hij onze zonden op Zich nam en daarom is Hij veroordeeld. Sindsdien is de wet

vervuld. Hij droeg onze zonden. Daarom hoeven wij niet meer onder de wet te leven, maar van Zijn genade.

Werken der wet leiden tot de dood, maar geloof leidt tot leven. Daarom zijn de goede werken van een gelovige ook niet de werken der wet, maar van het geloof. Van de wet des geloofs. In afwachting van de verlossing van ons lichaam zouden wij Hem dienen, in Hem geloven, in onze praktische levenswandel.

- Hand. 15: 5 Maar, *zeiden zij*, er zijn sommigen opgestaan van die van de sekte der Farizeën, die gelovig zijn geworden, zeggende, dat men hen moet besnijden, en gebieden de wet van Mozes te onderhouden.
- 6 En de apostelen en de ouderlingen vergaderden te zamen, om op deze zaak te letten.
- 7 En als *daarover* grote twisting geschiedde, stond Petrus op en zeide tot hen: Mannen broeders, gij weet, dat God van over langen tijd onder ons *mij* verkoren heeft, dat de heidenen door mijn mond het woord des Evangelies zouden horen, en geloven.
- 8 En God, de Kenner der harten, heeft hun getuigenis gegeven, hun gevende den Heiligen Geest, gelijk als ook ons;
- 9 En heeft geen onderscheid gemaakt tussen ons en hen, gereinigd hebbende hun harten door het geloof.
- 10 Nu dan, wat verzoekt gij God, om een juk op den hals der discipelen te leggen, hetwelk noch onze vaders, noch wij hebben kunnen dragen?
- 11 Maar wij geloven, door de genade van den Heere Jezus Christus, zalig te worden, op zulke wijze als ook zij.

De Joden moeten op dezelfde wijze zalig worden als de heidenen. Niet andersom. En de heidenen hebben nooit de wet gehad. Natuurlijk wordt de mens behouden door het verbond dat God met de mens sluit, maar dat is het Nieuwe Verbond. Het Verbond des Vredes.

- Gal. 2: 18 Want indien ik, hetgeen ik afgebroken heb, datzelve wederom opbouw, zo stel ik mijzelf tot een overtreder.

Als de wet de executie van de zondaar tot gevolg heeft gehad en als je, nadat je tot geloof gekomen bent, jezelf weer onder de wet stelt, dan is dat eigenlijk volstrekt onmogelijk. Dan ontken je je eigen dood en bovendien ontken je daarmee ook dat je een nieuw schepsel geworden bent. Als je onder de wet leeft, beschouw je jezelf als een oude schepping en ontken je daarmee ook de dood van de Heere Jezus.

Maar omdat wij een nieuw schepsel geworden zijn, mogen we staan in de vrijheid, waarmee Christus ons vrijgemaakt heeft.

Als je dat afwijst, dan is dat toch ongeloof. Het is onwettig om als gelovige onder de wet te leven en daarmee is het volstrekt wettig om niet onder de wet te leven. We zouden juist in de vrijheid, die ons gegeven is, onze verantwoordelijkheid nemen om Hem te dienen.

- Gal. 2: 19 Want ik ben door de wet der wet gestorven, opdat ik Gode leven zou.
- 20 Ik ben met Christus gekruist; en ik leef, *doch* niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof des Zoons van God, Die mij liefgehad heeft, en Zichzelven voor mij overgegeven heeft.
- 21 Ik doe de genade Gods niet te niet; want indien de rechtvaardigheid door de wet is, zo is dan Christus tevergeefs gestorven.

Het leven begint pas bij de dood van de oude mens. Maar het leven dat je, nadat je tot geloof gekomen bent, gekregen hebt, is niet je eigen leven, maar het leven van Christus.

Van geboorte kun je zeggen dat Adam in je leeft, maar als je wedergeboren bent, heb je deel gekregen aan het leven van Christus. En voorzover wij uit geloof leven, zullen de kenmerken en eigenschappen van Christus in ons openbaar worden. Als we Hem de ruimte geven, dan leeft en werkt Hij in ons en door ons.

- Gal. 5: 22 Maar de vrucht des Geestes is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid.
- 23 Tegen de zondigen is de wet niet.
- 24 Maar die van Christus zijn, hebben het vlees gekruist met de bewegingen en begeerlijkheden.
- 25 Indien wij door den Geest leven, zo laat ons ook door den Geest wandelen.
- 26 Laat ons niet zijn zoekers van ijdele eer, elkander tergende, elkander benijdende.

Voor zover we nu nog in het vlees leven, leven we door het geloof van Jezus Christus. Hij heeft ons lief en wil Zijn werk in ons voltrekken. Hij is eenmaal gestorven, niet voor de Gemeente, maar voor de wereld. Maar de opgewekte Christus heeft Zich overgegeven aan de Gemeente, om haar te reinigen en te heiligen. Christus wil Zijn leven geven, of Zijn werk doen, in en door de gelovigen van vandaag. Dat is het enige werk dat Hij doet in deze tegenwoordige tijd. Al het andere heeft Hij eerst aan de kant gezet. Bijvoorbeeld de openbaring van Zijn Koninkrijk. In plaats daarvan heeft Hij Zich overgegeven aan de Gemeente. Dat heeft dus niets met het kruis te maken, maar met Zijn tegenwoordige werk. Hij leeft nog steeds tot heerlijkheid van Zijn Vader en het werk dat Hij nu doet, is de opbouw van de Gemeente.

- Hebr. 3: 1 Daarom, heilige broeders, die der hemelse roeping deelachtig zijt, aanmerkt den Apostel en Hogepriester onzer belijdenis, Christus Jezus;
- 2 Die getrouw is Degene, Die Hem gesteld heeft, gelijk ook Mozes in geheel zijn huis was.

Het gaat hier natuurlijk over gelovigen, die een hemelse roeping ontvangen hebben. Trouw zijn is hetzelfde als geloven. Christus is getrouw aan Degene, Die Hem gesteld heeft, want men behoort trouw te zijn aan degene, door wie men aangesteld is. Wat ons betreft, is dat niet trouw aan de Gemeente, maar trouw aan God.

In het N.T. is Christus de hoogste Dienstknecht, namelijk de Hogepriester. In het O.T. was Mozes de hoogste dienstknecht.

Zo was Mozes ook trouw aan Degene, Die hem aangesteld had.

- Hebr. 3: 5 En Mozes is wel getrouw geweest in heel zijn huis, als een dienaar, tot getuigenis der dingen, die *daarna* gesproken zouden worden;
- 6 Maar Christus, als de Zoon over Zijn eigen huis; Wiens huis wij zijn, indien wij maar de vrijmoedigheid en den roem der hoop tot het einde toe vast behouden.

Eenieder die gelooft, maakt deel uit van Gods huis. Voor zover wij trouw zijn, is onze Hogepriester trouw aan ons. Als wij Hem dienen, zal Hij ons dienen.

Als wij een beroep doen op onze Heer, dan staat er nergens, dat Hij zal zorgen voor welke gelovige dan ook, maar dat Hij zou zorgen voor degenen, die Hem dienen.

Wie Hem verloochent, zal door Hem verloochend worden.

Hij, Die het Hoofd van dienst is, zal ons geven wat wij nodig hebben om Hem te dienen. En wij zouden Hem eeuwig dienen. Dus kunnen we er net zo goed meteen mee beginnen.

- Gal. 3: 21 Is dan de wet tegen de beloftenissen Gods? Dat zij verre; want indien er een wet gegeven ware, die machtig was levend te maken, zo zou waarlijk de rechtvaardigheid uit de wet zijn.
- 22 Maar de Schrift heeft het alles onder de zonde besloten, opdat de belofte uit het geloof van Jezus Christus aan de gelovigen zou gegeven worden.

Via het geloof van Jezus Christus komt het geloof, het behoud, terecht bij allen die geloven.

- Gal. 3: 23 Doch eer het geloof kwam, waren wij onder de wet in bewaring gesteld, en zijn besloten geweest tot op het geloof, dat geopenbaard zou worden.

Voor het geloof kwam, leefde men onder de wet.

Maar het geloof van Abraham werd hem ook tot gerechtigheid gerekend. Hier gaat het echter over het geloof van de Heere Jezus Christus. En voordat Hij kwam, waren wij onder de wet gesteld. Het geloof van Jezus Christus zou geopenbaard worden

- Gal. 3: 24 Zo dan, de wet is onze tuchtmeester geweest tot op Christus, opdat wij uit het geloof zouden gerechtvaardigd worden.
- 25 Maar als het geloof gekomen is, zo zijn wij niet meer onder den tuchtmeester.
- 26 Want gij zijt allen kinderen Gods door het geloof in Christus Jezus.

Dus de wet is onze opvoeder geweest totdat Christus kwam, dat is: tot het geloof kwam. In vers 26 gaat het pas over ons geloof in Christus.

- Efeze 3: 12 In Dewelken wij hebben de vrijmoedigheid, en de toegang met vertrouwen, door het geloof van Hem.

Ook hier weer het geloof van Hem. Wij hoeven niet te vluchten, want we kunnen met een rein geweten tot Hem naderen, want Hij is getrouw.

- Hebr. 12:15a Ziet toe dat niemand verachtere van die genade.

- Filip. 3: 7 Maar hetgeen mij gewin was, heb ik om Christus' wil schade geacht.
- 8 Ja, gewisselijk, ik acht ook alle dingen schade te zijn, om de uitnemendheid der kennis van Christus Jezus, mijn Heere; om Wiens wil ik al die dingen schade gerekend heb, en acht die drek te zijn, opdat ik Christus moge gewinnen.
- 9 En in Hem gevonden worde, niet hebbende mijn rechtvaardigheid, die uit de wet is, maar die door het geloof van Christus is, *namelijk* de rechtvaardigheid, die uit God is door het geloof;

Wat Paulus dacht dat winst was, heeft hij uiteindelijk verlies geacht. Paulus acht de dingen van deze wereld verlies, opdat hij Christus zou winnen.

Geen wet, maar genade.

Niet heersen, maar dienen.

In vers 9 gaat het ook weer over het geloof van Jezus Christus.

Het leven van Adam heerst absoluut in ons oude leven, maar in het leven van de nieuwe mens zou Christus absoluut over ons heersen. We zouden Hem kennen door de kracht van Zijn opstanding. Dan veranderen wij nu reeds tot beeldragers Gods.

- Hebr. 2: 8 Alle dingen hebt Gij onder Zijn voeten onderworpen. Want daarin, dat Hij Hem alle dingen heeft onderworpen, heeft Hij niets uitgelaten, dat Hem niet onderworpen zij; doch nu zien wij nog niet, dat Hem alle dingen onderworpen zijn;
- 9 Maar wij zien Jezus met heerlijkheid en eer gekroond. Die een weinig minder dan de engelen geworden was, vanwege het lijden des doods, opdat Hij door de genade Gods voor allen den dood smaken zou.
- 10 Want het betaamde Hem, om Welken alle dingen zijn, en door Welken alle dingen zijn, dat Hij, vele zonen tot de heerlijkheid leidende, den overste Leidsman hunner zaligheid door lijden zou heiligen.
- 11 Want, en Hij, Die heiligt, en zij, die geheiligd worden, zijn allen uit één; om welke oorzaak Hij Zich niet schaamt hen broeders te noemen.
- 12 Zeggende: Ik zal Uw Naam Mijn broederen verkondigen; in het midden der Gemeente zal Ik U lofzingen.
- 13 En wederom: Ik zal Mijn betrouwen op Hem stellen. En wederom: Zie daar, Ik en de kinderen, die God Mij gegeven heeft.
- 14 Overmits dan de kinderen des vleses en bloeds deelachtig zijn, zo is Hij ook desgelijks derzelve deelachtig geworden, opdat Hij door den dood te niet doen zou dengene, die het geweld des doods had, dat is, den duivel;
- 15 En verlossen zou al degenen, die met vreze des doods, door al *hun* leven, der dienstbaarheid onderworpen waren.

Na de opname van de Gemeente zal iedereen zien dat alles aan Hem onderworpen is. Nu zien alleen de gelovigen dat. Wij zien dat niet letterlijk, maar wij zien Hem met heerlijkheid en eer gekroond. Wij weten dat het zo is, omdat we dat geloven.

Hij heeft Zich tot mens en als mens vernederd. "Ik ben een worm en geen man". Omdat de Heere Jezus moest lijden en sterven, was het noodzakelijk dat Hij minder dan de engelen werd.

We vinden in dit gedeelte een beschrijving van de Heere Jezus en het werk dat Hij gedaan heeft (zie ook Filip. 2). Dat werk moest leiden tot de dood, maar ook tot Zijn verhoging. Van beide aspecten moet je niets afdoen. Het is een dieptepunt en een hoogtepunt. Meestal worden de toppen wat afgevlakt. Zo ziet men de mens Jezus Christus nog steeds alleen maar als de mens. Maar de positie die Hij nu heeft, is totaal verschillend aan die Hij had toen Hij nog in het vlees was. De Mens, Die dienstbaar was, is uitermate verhoogd en aan Hem zijn alle dingen onderworpen.

"Zoon des mensen" betekent niet dat Hij één van ons was, maar dat Hij Erfgenaam van Adam was en is en daardoor Rechthebber op al de beloften die aan Adam gedaan zijn.

- Hebr. 5: 1 Want alle hogepriester, uit de mensen genomen, wordt gesteld voor de mensen in de zaken, die bij God *te doen zijn*, opdat hij offere gaven en slachtofferen voor de zonden.

De Mens werd genomen en gezet aan de rechterhand van God. Zo vertegenwoordigt Hij de mensen bij God. Het uitzonderlijke van deze mens is niet dat Hij tegelijkertijd God was, maar het geloof dat Hij had. Als God Zich ontledigd heeft, betekent het, dat Hij Mens geworden is en Zijn Godheid afgelegd heeft. Hij is gekomen in gelijkheid des zondigen vleses.

Psalm 51: 6 Tegen U, U alleen, heb Ik gezondigd, en gedaan, dat kwaad is in Uw ogen; opdat Gij rechtvaardig zijt in Uw spreken, *en* rein zijt in Uw richten.
7 Zie, Ik ben in ongerechtigheid geboren, en in zonden heeft Mij Mijn moeder ontvangen.

Over wie gaat dit?

Dat zijn geen zonden uit ongeloof, maar de zonden die Hij droeg voor ons. Of Hij gezondigd heeft, speelt totaal geen rol. Hij wérd gerekend tot zondaar. Daarom werd Hij ook veroordeeld en gedood.

Hij was ook een Mens met gevoelens en levenservaring. Als Hij God was in menselijke vormomming, over welk lijden gaat het dan? Het gaat meestal niet over Zijn kruisiging, maar over het lijden gedurende Zijn leven.

Wij zijn door een Mens met God verzoend.

1 Tim. 2: 5 Want er is één God, en er is ook één Middelaar Gods en der mensen, de Mens Christus Jezus;

De Middelaar is de Verzoener. Er is één God: de Mens Christus Jezus.

Paulus zegt niet dat er een Middelaar was, maar dat er een Middelaar is. Die Middelaar is Degenen, Die ter rechterhand Gods zit. Hij is de Mens, Die nu in de hemel is. Niks menselijke vormomming en ook niks afleggen van die menselijke vormomming. Hij was en is Mens.

"Navolgers Gods" betekent: navolgers van de Mens Christus Jezus en dan gaat het om het navolgen van het geloof van Hem.

1 Petr. 4: 1 Dewijl dan Christus voor ons in het vlees gelden heeft, zo wapent gij u ook met dezelfde gedachten, *namelijk* dat wie in het vlees gelden heeft, die heeft opgehouden van de zonde;
2 Om nu niet meer naar de begeerlijkheden der mensen, maar naar den wil van God, den tijd, die overig is in het vlees, te leven.

De Heere Jezus liet Zich gebruiken als een instrument. Zo zouden ook wij ons beschikbaar moeten stellen, in vol vertrouwen op het Woord van God. Zo is Hij tot oorzaak der eeuwige zaligheid geworden.

Hij was en is Mens en tegelijk is Hij gevuld met de volheid Gods (weer).

Hij was er altijd. Hij is zonder begin en zonder einde, maar dat Hij de Zoon van God is, heeft wel een begin en een oorzaak..

"Gij zijt Mijn Zoon, heden heb Ik U gegeneerd". Dat was bij Zijn opstanding. Hij was daarvoor, maar niet als de Zoon. Dat werd Hij pas bij de opstanding uit de doden.

Het is ook niet de bedoeling dat je altijd zoon blijft van je vader, want zoonschap is een functie. Als je zoon bent, dan ben je erfgenaam. Dat behoort een tijdelijke aangelegenheid te zijn.

God zal zijn alles en in allen. Als dat gebeurd is, dan is Christus geen Zoon meer. De functie van Zoon is dan opgehouden. Christus houdt niet op te bestaan, maar Zijn functie houdt op.

Rom. 7: 1 Weet gij niet, broeders! want ik spreek tot degenen die de wet verstaan, dat de wet heerst over de mens, zo langen tijd als hij leeft?
2 Want een vrouw, die onder den man staat, is aan den levenden man verbonden door de wet; maar indien de man gestorven is, zo is zij vrijgemaakt van de wet des mans.
3 Daarom dan, indien zij eens anderen mans wordt, terwijl de man leeft, zo zal zij een overspelster genaamd worden; maar indien de man gestorven is, zo is zij vrij van de wet, alzo dat zij geen overspelster is, als zij eens anderen mans wordt.
4 Zo dan, mijn broeders, gij zijt ook der wet gedood door het lichaam van Christus, opdat gij zoudt worden eens Anderen, *namelijk* Desgenen, Die van de doden opgewekt is, opdat wij Gode vruchten dragen zouden.

Degene, Die de wet gegeven heeft, is gestorven. Hij is zowel de Heere als JEHOVAH. Dus, JEHOVAH gaf de wet en JEHOVAH stierf. Hij, Die stierf, is Dezelfde als Degene, Die de wet aan Mozes gaf en het volk Israël, op de berg Sinaï.

De Heere Jezus stierf als mens. JEHOVAH Zelf werd mens. Hij was gevuld met de volheid Gods, maar heeft Zich ontledigd. Dus alles wat met Zijn Godheid te maken had, heeft Hij afgelegd.

Toen Hij mens werd, werd het geheugen, de harde schijf, gewist. Dat weet de computer zelf niet meer, maar daarbij, bij de geboorte van de Mens, was Hij leeg. Hij kon nog niets en moest alles nog leren. Hij wist uit Zijn geheugen niet meer wie Hij was. Maar dat wil niet zeggen, dat op het moment dat God Mens werd, er geen God meer in de hemel was. Het gaat hier om een aspect van God, namelijk JEHOVAH. Dat aspect had Zich ontledigd. God openbaart Zich in verschillende aspecten, niet in verschillende personen.

Gen. 1: 1 Elohim = God
Gen. 1: 2 Ruach Elohim = de Geest van God
Gen. 2: 4 JEHOVAH = het uitgedrukte Beeld van Gods zelfstandigheid
 Jezus = de ontledigde JEHOVAH als Mens
 Christus = de Mens Jezus, gevuld met de volheid Gods
Hebr. 1: 4 Zoveel treffelijker geworden dan de engelen, als Hij uitnemender Naam boven hen geërfd heeft.

Normaal gesproken komt een mens niet uit de hemel als hij geboren wordt, maar bij de Heere Jezus was dat wel het geval. Niettemin was Hij een Mens en moest dus alles leren. Ook Hij moest leren geloven. Het is niet zo vanzelfsprekend dat de Heere Jezus door Zijn aard een Gelovige was of werd.

Wij leren geloven uit hetgeen wij lijden. Dat was bij Hem ook zo. Niet pas bij het lijden op Golgotha, want dat was de climax van Zijn lijden, maar het lijden tijdens Zijn leven op aarde.

Rom. 5: 1 Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God, door onzen Heere Jezus Christus;
2 Door Welken wij ook de toeleiding hebben door het geloof tot deze genade, in welke wij staan, en roemen in de hoop der heerlijkheid Gods.
3 En niet alleenlijk *dit*, maar wij roemen ook in de verdrukkingen, wetende dat de verdrukking lijdzaamheid werkt;
4 En de lijdzaamheid bevinding, en de bevinding hoop;

5 En de hoop beschaamt niet, omdat de liefde Gods in onze harten uitgestort is door den Heiligen Geest, Die ons is gegeven.

Beproeving werkt geloof, vertrouwen. Zijn gehoorzaamheid heeft ertoe geleid dat Hij het kruis op Zich nam.

God werd Mens: Hij zond Zijn gestaltenis om te zoeken en zalig te maken, wat verloren was. Nu is Hij de mens tot voorbeeld om hem de uitweg te wijzen uit het diensthuis, om zo verlossing te krijgen. Hij is nog steeds de Vertegenwoordiger van de mens bij God.

Mozes, opgegroeid aan het hof van farao, zocht het slavenvolk op. Hij doodde daar een Egyptenaar, omdat hij zag dat er niemand anders was die verlossing geven zou. Dat was de reden waarom hij die Egyptenaar doodde.

- Exodus 2: 11 En het geschiedde in die dagen, toen Mozes groot geworden was, dat hij uitging tot zijn broederen, en bezag hun lasten; en hij zag dat een Egyptisch man een Hebreeuwse man uit zijn broederen sloeg.
- 12 En hij zag herwaarts en gindswaarts; en toen hij zag dat er niemand was, zo versloeg hij den Egyptenaar, en verborg hem in het zand.
- 13 Des anderen daags ging hij wederom uit, en ziet, twee Hebreeuwse mannen twistten; en hij zeidde tot den ongerechte: Waarom slaat gij uw naaste?
- 14 Hij dan zeide: Wie heeft u tot een overste en rechter over ons gezet? Zegt gij *dit*, om mij te doden, gelijk gij den Egyptenaar gedood hebt? Toen vreesde Mozes en zeide: Voorwaar, deze zaak is bekend geworden!
- 15 Als nu Farao deze zaak hoorde, zo zocht hij Mozes te doden; doch Mozes vlood voor Farao's aangezicht, en woonde in het land Midian, en hij zat bij een waterput.
- Hand. 7: 22 En Mozes werd onderwezen in alle wijsheid der Egyptenaren; en was machtig in woorden en in werken.
- 23 Als hem nu de tijd van veertig jaren vervuld was, kwam *hem* in zijn hart, zijn broeders, de kinderen Israëls, te bezoeken.
- 24 En ziende één, die onrecht leed, beschermde hij *hem*, en wreekte dengene, die overlast geschiedde, en versloeg den Egyptenaar.
- 25 En hij meende, dat zijn broeders zouden verstaan, dat God door zijn hand hun verlossing geven zou; maar zij hebben het niet verstaan.
- Jesaja 59: 16 Dewijl Hij zag, dat er niemand was, zo ontzette Hij Zich, omdat er geen voorbidder was: daarom bracht Hem Zijn arm heil aan, en Zijn gerechtigheid ondersteunde Hem.

Mozes zag dat er niemand was die verlossing geven zou en dus deed hij het. Zo zag ook God dat er niemand was die verlossing geven zou en dus deed Hij het.

De Heere Jezus verlostte Zijn volk van de wet en raakte toch in onmin met Zijn volk. Ze wilden Hem niet als Overste en Rechter. Daarom is Hij naar de hemel gevluht en daar verbergt Hij Zich. Hij is daar nu Hogepriester voor een ander volk, maar later zal Hij alsnog terugkomen om Zijn volk te verlossen.

Mozes moest ook vluchten omdat hij in onmin raakte met zijn vlok. Hij ging naar Midian. Later kwam hij terug om alsnog zijn volk te redden. Mozes is dus een prachtig type van

Christus. Zoals Mozes het hoofd was van het volk Israël, zo is Christus het Hoofd van allen die Hem volgen.

- 1 Kor. 15: 17 En indien Christus niet opgewekt is, zo is uw geloof tevergeefs, zo zijt gij nog in uw zonden.
18 Zo zijn dan ook verloren, die in Christus ontslapen zijn.
19 Indien wij alleenlijk in dit leven op Christus zijn hopende, zo zijn wij de ellendigste van alle mensen.
20 Maar nu, Christus is opgewekt uit de doden, *en* is de Eersteling geworden dergenen, die ontslapen zijn.
21 Want dewijl de dood door één mens is, zo is ook de opstanding der doden door één Mens.
22 Want gelijk zij allen in Adam sterven, alzo zullen zij ook in Christus allen levend gemaakt worden.

Door Zijn dood is ieder mens dood. Alleen degenen die in Christus geloven en in Zijn opstanding, hebben ook deel aan Zijn opstanding en zijn opnieuw geboren. Het Evangelie is aan allen die gestorven zijn, opdat wij nieuw leven zouden krijgen door geloof in Hem. Door geloof ontvang je nieuw leven: dat is wedergeboorte. Alleen dan ben je in staat om de levende God te dienen.

Hij is niet gestorven om nieuw leven tot stand te brengen, maar om een oordeel te brengen over de oude wereld en om de wet te vervullen.

- Matt. 5: 17 Meent niet, dat Ik gekomen ben, om de wet of de profeten te ontbinden; Ik ben niet gekomen om te ontbinden, maar om te vervullen.

De gedachte is niet dat, nu we wedergeboren zijn, wij in staat zijn ons aan de wet te houden. Ontbinden betekent opgeven, omdat het tot niets leidt. Vervullen betekent: dat het dan voltooid is. Christus heeft de wet in Zijn dood vervuld. Hij kwam niet om de wet op te heffen, maar om de wet te voltooien. De wet leidt en veroordeelt de zondaar tot de dood, want volgens de wet moet de mens die de wet overtreedt, geëxecuteerd worden.

De Heere Jezus heeft Zich verantwoordelijk gesteld voor de zonden van de wereld. Omdat Hij volgens de wet de Erfgenaam van Adam was, had Hij volgens de wet het recht om te lossen. Alle zondaren zijn sindsdien geëxecuteerd. Er zijn daarom geen zonden meer voor God. Hij heeft het Woord Gods, Mozes, de profeten en al wat in het Woord van God gesproken was, vervuld. Dat lijden en steven gebeurde, opdat vervuld zou worden wat geschreven staat in het Woord van God. Niet Zijn leven beantwoordde aan de wet - niet dat dat niet zo was - maar Zijn lijden en sterven beantwoordden daaraan.

- Matt. 3: 13 Toen kwam Jezus van Galilea naar de Jordaan, tot Johannes, om van hem gedoopt te worden.
14 Doch Johannes weigerde Hem zeer, zeggende: Mij is nodig van U gedoopt te worden, en komt Gij tot mij?
15 Maar Jezus antwoordende, zeide tot hem: Laat nu af; want aldus betaamt Ons alle ongerechtigheid te vervullen. Toen liet hij van Hem af.
16 En Jezus, gedoopt zijnde, is terstond opgeklommen uit het water; en ziet, de hemelen werden Hem geopend, en Hij zag den Geest Gods nederdalen, gelijk een duive, en op Hem komen.

Er staat nergens in de wet dat men zich moet laten dopen. De doop van de Heere Jezus is dan ook niets anders dan een beeld van Zijn dood en opstanding en dat staat wel in de wet.

- Matt. 26: 53 Of meent gij, dat Ik Mijn Vader nu niet kan bidden, en Hij zal Mij meer dan twaalf legioenen engelen bijzetten?
- 54 Hoe zouden dan de Schriften vervuld worden, *die zeggen*, dat het also geschieden moet?
- 55 Ter zelfder ure sprak Jezus tot de scharen: Gij zijt uitgegaan als tegen een moordenaar, met zwaarden en stokken, om Mij te vangen; dagelijks zat Ik bij u, lerende in de tempel, en gij hebt Mij niet gegrepen;
- 56 Doch dit alles is geschied, opdat de Schriften der profeten zouden vervuld worden. Toen vluchtten al de discipelen, Hem verlatende.

Vers 54 en 56 zijn uitspraken over Zijn lijden en sterven, niet over Zijn leven.

- Mark. 1: 15 En zeggende: De tijd is vervuld, en het Koninkrijk Gods is nabij gekomen; bekeert u, en gelooft het Evangelie.

De tijd is vervuld, voltooid of beëindigd, ofwel, de tijd is om.

- Lukas 24: 44 En Hij zeide tot hen: Dit zijn de woorden, die Ik tot u sprak, als Ik nog bij u was, *namelijk* dat het alles moest vervuld worden, wat van Mij geschreven is in de wet van Mozes, en de profeten, en de Psalmen.

Hoe werd dat alles vervuld? Door Zijn dood.

- Joh. 19: 28 Hierna Jezus, wetende, dat nu alles volbracht was, opdat de Schrift zou vervuld worden, zeide: Mij dorst.

Niet in Zijn leven, maar in Zijn dood werd de Schrift vervuld. De Heere Jezus vervult de wet in Zijn lijden en sterven. Daartoe was Hij Mens geworden, om zo de wil van God te doen. Zo werd de wet vernietigd. Als men door de wet voor de wet gestorven is, dan past die wet op niemand meer.

- Hand 3:18 Maar God heeft also vervuld, hetgeen Hij door den mond van al Zijn profeten te voren verkondigd had, dat de Christus lijden zou.

- Rom. 8: 2 Want de wet des Geestes des levens in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wet der zonde en des doods.

Christus Jezus is de Middelaar. Hij heeft mij vrijgemaakt van de wet der zonde en des doods. Die wet is de wet van het Oude Verbond. Daarna is het Nieuwe Verbond gekomen.

Bepaalde Bijbelse waarheden worden vaak van toepassing gebracht op de heilsgeschiedenis, terwijl dat lang niet altijd zo is. Het Koninkrijk van God was er niet al vanaf Adam en tot aan de jongste dag toe, maar pas vanaf de opstanding van Christus en dat Koninkrijk zal eeuwig duren. Wat eerst beloofd is, zou later komen, maar toen het gekomen was, werd het verborgen en zal in de toekomst pas openbaar worden.

De Mens Jezus zit aan de rechterhand van God. Maar die Mens is tegelijk Zelf ook God. Dat is niet altijd zo geweest.

Je moet er vooral op letten hoezeer God betrokken is bij Zijn werk en dat zien in het kader van de bedelingen.

Rom. 8: 3 Want hetgeen der wet onmogelijk was, dewijl zij door het vlees krachteloos was, heeft God, Zijn Zoon zedende in gelijkheid des zondigen vlees, en *dat* voor de zonde, de zonde veroordeeld in het vlees.

De hoofdzin is: "Want God heeft de zonden veroordeeld in het vlees". In het vlees van de Heere Jezus. Zonde wordt veroordeeld door de zondaar te executeren. De zonden zijn daarmee uitgebannen. God rekent ons nu niet meer zondig, opdat God ons vlees zou gebruiken om Hem te dienen.

"Hetgeen der wet onmogelijk was". De wet kon de zonden niet onderdrukken. Men denkt dat de mens wet nodig heeft om de zonden te onderdrukken en dat de wet nodig is om een fatsoenlijk leven te kunnen leiden. De wet is inderdaad heilig, rechtvaardig en goed, maar de wet is tegelijkertijd krachteloos. Krachteloos, omdat de wet gelegd is op het vlees. De wet kan heel mooi zijn, maar als die wet verkeerd gebruikt wordt, dan heeft die wet geen enkele zin. De wet is perfect, maar de mens deugt niet. De wet is gelegd op vlees, maar het vlees is zwak. Als je het goede wilt doen, dan doe je het slechte. Daarom is de wet onnuttig. Het werkt gewoon niet (zie Rom. 7).

"Zijn Zoon zedende in gelijkheid des zondigen vlees". God zond Zijn Zoon. Officieel zond Hij Degene, Die inmiddels Zijn Zoon geworden is, want toen Hij gezonden werd, was Hij nog niet de Zoon. "Het kruis van Christus" is het kruis van Degene, Die inmiddels geworden is tot wat Hij nu is, namelijk de Christus.

Via de vrouw kreeg de Man een Erfgenaam. Hij moest in zondig vlees komen, omdat zondig vlees geoordeeld moest worden. In elk geval aan het kruis was Hij een zondig mens. Dat wil niet zeggen dat Hij ook zondig was tijdens en in Zijn levenswandel.

Vlees = zonde = veroordeling.

Hij was dus zondig vlees.

2 Kor. 5: 21 Want Dien, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheids Gods in Hem.

Daar draait het hele heilsplan om. God heeft de zonden van de oude mens toegerekend aan Hem, omdat de wet vervuld moest worden. Het was God, Die de Heere Jezus veroordeelde aan het kruis.

Jes. 53: 1 Wie heeft onze prediking geloofd, en aan wien is de arm des HEEREN geopenbaard?
2 Want Hij is als een rijsje voor Zijn aangezicht opgeschoten, en als een wortel uit een dorre aarde; Hij had geen gedaante, noch heerlijkheid; als wij Hem aanzagen, zo was er geen gestalte, dat wij Hem zouden begeerd hebben.
3 Hij was veracht, en de onwaardigste onder de mensen, een Man van smarten, en verzocht in krankheid; en was verbergende het aangezicht; Hij was veracht, en wij hebben Hem niet geacht.
4 Waarlijk, Hij heeft onze krankheden op Zich genomen, en onze smarten heeft Hij gedragen; doch wij achtten Hem, dat Hij geplaagd, van God geslagen en verdrukt was.
5 Maar Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden is Hij verbrijzeld; de straf, die ons den vrede

- aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is ons genezing geworden.
- 6 Wij dwaalden allen als schapen, wij keerden ons een iegelijk naar zijn weg; doch de HEERE heeft onzer aller ongerechtigheden op Hem doen aanlopen.
- 7 *Als* dezelve geëist werd, toen werd Hij verdrukt; doch Hij deed Zijn mond niet open; als een lam werd Hij ter slachting geleid, en als een schaap, dat stom is voor het aangezicht zijner scheerders, alzo deed Hij Zijn mond niet open.
- 8 Hij is uit den angst en uit het gericht weggenomen; en wie zal Zijn leeftijd uitspreken? Want Hij is afgesneden uit het land der levenden; om de overtreding Mijns volks is de plage op Hem geweest.
- 9 En men heeft Zijn graf bij de goddelozen gesteld, en Hij is bij den rijke in den dood geweest, omdat Hij geen onrecht gedaan heeft, noch bedrog in Zijn mond geweest is.
- 10 Doch het behaagde den HEERE Hem te verbrijzelen; Hij heeft *Hem* krank gemaakt; als Zijn ziel zich *tot* een schuldoffer gesteld zal hebben, zo zal Hij Zaad zien. Hij zal de dagen verlengen; en het welbehagen des HEEREN zal door Zijn hand gelukkiglijk voortgaan.
- 11 Om den arbeid Zijner ziel zal Hij het zien, *en* verzadigd worden; door Zijn kennis zijn Knecht, de Rechtvaardige, velen rechtvaardig maken, want Hij zal hun ongerechtigheden dragen.
- 12 Daarom zal Ik Hem een deel geven van velen, en Hij zal de machtigen als een roof delen, omdat Hij Zijn ziel uitgestort heeft in den dood, en met de overtreders is gesteld geweest, en Hij veler zonden gedragen heeft, en voor de overtreders gebeden heeft.

Toen de Heere Jezus werd veroordeeld, werd juridisch de zonde uitgebannen. De zonden die in de toekomst geoordeeld zullen worden, zijn de zonden die in ongeloof uit de mens voortkomen, in vijandschap tegen God. Het was immers de bedoeling dat we God zouden dienen en het nieuwe leven zouden leven. Het loon is voor de werken die juist geloof voortgekomen zijn. De andere werken zijn er voor God niet. Als de mens naar z'n werken geoordeeld wordt, dan zijn dat niet de gewone werken van de oude mens, want die zijn allang geoordeeld, maar de werken die voortkomen uit het ongeloof van die oude mens. Als God de wereld oordeelt, is dat niet omdat die wereld zo zondig is, maar omdat die wereld in vijandschap met God leeft. De mens die actief strijdt tegen God.

Christus is niet zomaar God geworden. Dat moest door lijden en sterven gebeuren. Men zou daarom ook niets afdoen aan die uiterste vernedering. Hij was de gestalte Gods en Hij is de gestalte Gods. Maar die gestalte Gods heeft de gestalte van een mens aangenomen. En wij zouden navolgers zijn van Hem, Die uitermate vernederd is geweest.

- 1 Petr. 2: 19 Want dat is genade, indien iemand om het geweten voor God zwaarigheid verdraagt, lijdende ten onrechte.
- 20 Want wat lof is het, indien gij verdraagt, als gij zondigt, en *daarover* geslagen wordt? Maar indien gij verdraagt, als gij weldoet, en *daarover* lijdt, dat is genade bij God.
- 21 Want hiertoe zijt gij geroepen, dewijl ook Christus voor ons geleden heeft, ons een voorbeeld nalatende, opdat gij Zijn voetstappen zoudt navolgen;

- 22 Die geen zonde gedaan heeft, en er is geen bedrog in Zijn mond gevonden;
- 23 Die, als Hij gescholden werd, niet wederschold, en als Hij leed, niet dreigde; maar gaf het over aan Dien, Die rechtvaardiglijk oordeelt;
- 24 Die Zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft op het hout; opdat wij, der zonden afgestorven zijnde, der gerechtigheid leven zouden; door Wiens striemen gij genezen zijt.
- 25 Want gij waart als dwalende schapen, maar gij nu bekeerd tot den Herder en Opziener uwer zielen.

Waarom moeten wij Zijn navolgers zijn? Omdat, als we zo wandelen zoals Hij deed, wij veranderd zullen worden naar Zijn beeld. Hij heeft het geen roef geacht Zich te vernederen. Wij zouden het dus ook geen roef moeten achten ons te vernederen en zo Zijn navolgers te zijn.

De Heere Jezus heeft Zichzelf niet veroordeeld, maar werd door God veroordeeld, maar sinds Zijn opstanding uit de doden is Hem de macht gegeven om te oordelen. Als wij navolgers zijn van de meest Verachte, Die geleefd heeft, dan valt er voor ons hier weinig eer te behalen. Want we zijn dan navolgers van Iemand, Die hier niet van Zijn carrière terecht gebracht heeft. Het ging Hem dan ook niet om Zijn carrière, maar om het recht dat moest geschieden. Het is de carrière van God waar Hij gehoorzaam aan was. Als wij in de toekomst verheerlijkt zullen worden en medeheersers met Christus zullen zijn, dan is dat gegrond op het feit dat we in dit leven navolgers van de Man van smarten zijn geweest. Het gaat er niet zozeer om hoe de reis verloopt, maar hoe de aankomst is, en waar je aankomt.

Hij is voor 100 % Mens geweest. Alle wanhoop en angst die Hij doormaakte, kwam omdat Hij Mens was. Maar ons ideaal is niet gelegen in de Mens Jezus, maar in de Heere Jezus Christus, Die met heerlijkheid en eer gekroond is en zit aan de rechterhand van God. Toch zouden wij in deze wereld leven zoals de meest verachte Mens leefde in deze wereld.

- Psalm 22: 2 Mijn God, Mijn God! waarom hebt Gij Mij verlaten, verre zijnde van Mijn verlossing, *van* de woorden Mijns brullens?
- 3 Mijn God! Ik roep des daags, maar Gij antwoordt niet; en des nachts, en Ik heb geen stilte.
- 4 Doch Gij zijt heilig, wonende *onder* de lofzangen Israëls.
- 5 Op U hebben onze vaders vertrouwd; zij hebben vertrouwd, en Gij hebt hen uitgeholpen.
- 6 Tot U hebben zij geroepen, en zijn uitgered; op U hebben zij vertrouwd, en zijn niet beschaamd geworden.
- 7 Maar Ik ben een worm en geen Man, een smaad van mensen, en veracht van het volk.
- 8 Allen, die Mij zien, bspotten Mij; zij steken de lip uit, zij schudden het hoofd, *zeggende*:
- 9 Hij heeft *het* op den HEERE gewenteld, dat Hij Hem *nu* uithelpe, dat Hij Hem redde, dewijl Hij lust aan Hem heeft!
- 10 Gij zijt het immers, Die Mij uit den buik hebt uitgetogen; Die Mij hebt doen vertrouwen, zijnde aan Mijner moeders borsten.
- 11 Op U ben Ik geworpen van de baarmoeder af; van den buik Mijner moeder aan zijt Gij Mijn God.

- 12 Zo wees niet verre van Mij, want benauwdheid is nabij; want er is geen helper.
- 13 Vele varren hebben Mij omsingeld. sterke *stieren* van Basan hebben Mij omringd.
- 14 Zij hebben hun mond tegen Mij opengesperd, *als* een verscheurende en brullende leeuw.
- 15 Ik ben uitgestort als water, en al Mijn beenderen hebben zich vaneen gescheiden; Mijn hart is als was, het is gesmolten in het midden Mijns ingewands.
- 16 Mijn kracht is verdroogd als een potscherf, en Mijn tong kleeft aan Mijn gehemelte; en Gij legt Mij in het stof des doods.
- 17 Want honden hebben Mij omsingeld; een vergadering van boosdoeners heeft Mij omgeven; zij hebben Mijn handen en Mijn voeten doorgraven.
- 18 Al Mijn beenderen zou Ik kunnen tellen; zij schouwen het aan, zij zien op Mij.
- 19 Zij delen Mijn klederen onder zich, en werpen het lot over Mijn gewaad.
- 20 Maar Gij, HEERE! wees niet verre; Mijn Sterkte! haast U tot Mijn hulp.
- 21 Redt Mijn ziel van het zwaard, Mijn eenzame van het geweld des honds.
- 22 Verlos Mij uit des leeuwen muil; en verhoor Mij van de hoornen der eenhoornen.
- 23 Zo zal Ik Uw Naam Mijn broederen vertellen; in het midden der gemeente zal Ik U prijzen.
- 24 Gij, die den HEERE vreest! prijst Hem; al gij zaad van Jakob! vereert Hem; en ontziet u voor Hem, al gij zaad van Israël!
- 25 Want Hij heeft niet veracht, noch verfoeid de verdrukking des verdrukten, noch Zijn aangezicht voor Hem verborgen; maar Hij heeft gehoord, als Die tot Hem riep.
- 26 Van U zal Mijn lof zijn in een grote Gemeente; Ik zal Mijn geloften betalen in tegenwoordigheid dergenen, die Hem vrezen.

In deze Psalm wordt een antwoord gegeven op de vraag waarom de Heere Jezus verlaten werd. En als er al twijfel bestond over het Mens zijn van de Heere Jezus, dan moet uit deze Psalm toch duidelijk geworden zijn dat het echt zo is. Hij werd verlaten, hoewel Hij een Gelovige was.

"Verre van Mijn verlossing": die verlossing zou nog niet komen. Je kunt het ook vertalen met: "Hoe dan, of hoe ver hebt Gij Mij verlaten? Hoe lang moet dat nog zo doorgaan?".

Jesaja 53: 10 Want het behaagde den HEERE Hem te verbrijzelen.

Het moest zo gebeuren. En op het moment dat het gebeurde, was God erbij, om te bevestigen dat gebeurde, wat moest gebeuren.

De woorden van Psalm 22 komen uit de mond van de Mens Jezus. Ze zijn niet van iemand die iets goddelijks in zich heeft. Hij schreeuwde tot God om verlossing, maar kreeg geen antwoord.

Voor zover we weten wat er in de Heer omging, weten we dat uit de Psalmen.

Hij was de Gelovige bij uitstek. Als wij zwak zijn in het geloof en in het dagelijks leven niet bereid zijn naar Hem te horen, zo zal Hij ons, wanneer wij Hem aanroepen in dagen van

benauwdheid, ook niet horen. Alleen als we bereid zijn ons te onderwerpen aan Zijn Woord, zal Hij ons horen. Alleen het gebed van een rechtvaardige, een gelovige, wordt gehoord.

"Indien Gij Gods Zoon zijt, kom dan van dat kruis af". Dat is nou juist wat Hij wilde worden: Zoon van God. Dat was Hij toen nog niet, maar werd dat door de kracht van Zijn opstanding. Jozef had veel heerlijkheid bij Zijn vader, een veelkleurige rok en wijsheid. Hij werd uitgezonden om te zien hoe het met zijn broeders gesteld was. Hij werd in de put geworpen (beeld van de dood), maar uiteindelijk zou deze Jozef de grote heerser zijn over zijn broeders. Dat was al voorzeggd. Hij ontving heerlijkheid terug en zorgde voor de redding van de toenmalige wereld, want er was grote hongersnood (gebrek aan het Woord van God).

David werd achter de schapen vandaan gehaald en hem werd verteld dat hij koning zou worden. Deze David kon het zich permitteren om het tegen de reus Goliath op te nemen. Waarom? Hij zou immers koning worden en was dus onschendbaar. Hij geloofde dat. Psalm 8 werd gedicht in verband met de strijd tegen Goliath. Naar de mens gesproken zette David zijn leven op het spel.

David moest ook voor Saul vluchten (beeld van de wet). Hij moest buiten de legerplaats gaan, naar de woestijn Paran (Petra). Hij was daar met het verachte en onedel, maar uiteindelijk kwam hij op de troon en overwon zijn vijanden. Hij was al tot koning gezalfd, maar zijn koninkrijk was nog verborgen. Hij ging een weg die gevaarlijk was, maar liep geen risico, want God had hem een belofte gedaan. Daarmee zijn Jozef en David typen van de Heere Jezus Christus.

Vers 7 van Psalm 22 komt overeen met Filip. 2.

Vers 9 - 11 van deze Psalm kunnen slechts van toepassing zijn op de Heere Jezus.

Vers 12: "Ik kan van Mijzelf niets en ben volledig op U aangewezen". Het is duidelijk in welke positie de Heere Jezus Zich bevond. Sinds Hij deze wereld maakte, heeft Hij aanzienlijk aan heerlijkheid ingeboet.

Joods: Toen God zei: "Ik ga een schepping maken";
 toen zei JEHOVAH: "Dat is goed, maar dan ga Ik mee".

Christelijk: De Vader zei.....
 toen zei de Zoon.....

Bijbels: God maakte deze wereld en JEHOVAH maakte deel uit van deze wereld, om de mens, het schepsel, te verlossen;
 om de schepping tot God terug te brengen.

Het mannelijke van God is de Vader en het vrouwelijke van God is JEHOVAH, het uitgedrukte beeld van Zijn zelfstandigheid. Hij ging mee om de schepping die onnut was geworden, weer tot nut te maken.

Vers 17 van Psalm 22: "Zij hebben Hem doorstoken". Dat is niet van toepassing op David.

Vers 18: het was een schouwspel voor het publiek (zie Lukas 23 en Joh. 19).

God had de Heere Jezus wat beloofd, maar het Joodse volk eigent zich beloften toe die toekwamen aan de Heere Jezus. Het is Zijn heerlijkheid en als die heerlijkheid ook voor ons is weggelegd, dan hebben wij die in Christus.

In tijden van nood kun je beter op Hem vertrouwen, dan je te beklagen. Hij vroeg of het allemaal aan Hem voorbij kon gaan. Net als Mozes dat vroeg. Maar de Heere Jezus liep Zijn loopbaan in de kracht van Degene, Die voor Hem zou zorgen. Als je het op wat voor manier

dan ook niet meer ziet zitten, dan is er maar één weg om geholpen te worden en dat is in gebed tot Hem gaan.

Vers 21 "hond" is een beeld van de dood. "Eenzame" = Enige, maar dan de Unieke, de Onvergelijkbare en daarom de Eerstgeborene.

Vers 22 "Leeuwenmuil" is ook een beeld van de dood. Een eenhoorn is een os, of oeros. Jozef is een eenhoorn en Efraïm en Manasse zijn de hoornen.

Vers 23 Als God Hem redt, zoals gevraagd in de voorgaande verzen, dan zou Hij Gods Naam aan Zijn broederen vertellen. Dat is de Gemeente der eerstelingen. De Heere zou in het midden der Gemeente de Naam van God bekendmaken. Niet aan de ongelovigen of aan de Joden, maar aan de broederen en dus de gelovigen.

Vers 25 God heeft Zijn aangezicht voor de wereld verborgen, maar hoort wel degelijk naar hen, die Hem horen.

Vers 26 Van Zijn kant waren deze dingen Hem al beloofd voor Zijn menswording. De weg gaat dwars door verdrukking, door lijden en door de dood tot heerlijkheid.

Hebr. 2: 10 Want het betaamde Hem, om Welken alle dingen zijn, en door Welken alle dingen zijn, dat Hij, vele zonen tot de heerlijkheid leidende, den overste Leidsman hunner zaligheid door lijden zou heiligen.

Het betaamde God dat Hij de overste Leidsman, de Herder van de kudde, door lijden zou heiligen. Vele zonen zouden tot heerlijkheid gebracht worden, maar hier staat: leiden. De Eerste zou leiden.

Hij zou ook lijden. Hij moest een uitweg vinden door de banden des doods (zeewier). Als je vastraakt in het zeewier, dan kom je er niet meer uit. De overste Leidsman zou daarin gaan, maar er ook weer uit komen. Daarmee werd de macht der duisternis overwonnen, dat is de satan. Men moet de tunnel door en dan is daar de uitgang en begint het leven. Want, is er leven na de dood? Slechts dan. Daar begint het leven.

De overste Leidsman zou vele zonen tot de heerlijkheid leiden. Hij werd dwars door Zijn lijden heen de Hogepriester van het Nieuwe Verbond. Wie de Zoon heeft, heeft het leven. Wij volgen niet een Godheid, maar de Mens Jezus Christus, want als de Heere Jezus God was, dan zou het voor Hem allemaal een koud kunstje geweest zijn. En dat zou voor ons meteen een mooie smoes zijn om te zeggen dat we Hem niet kunnen volgen, omdat we toch niet de eigenschappen hebben die Hij had. Maar het was de Mens Jezus, Die Middelaar geworden is en wij zouden in de voetstappen van die Mens wandelen.

Wij konden niet de overwinning op de dood behalen, maar nu die overwinning er is, is het eenvoudig. We lopen gewoon de dood in en stappen er aan de andere kant weer uit. Eerst Christus en dan die van Hem zijn. Eerst de Eersteling en dan de vele broederen.

Rom. 8: 29 Want die Hij te voren gekend heeft, die heeft Hij ook te voren verordineerd, den beelde Zijns Zoons gelijkvormig te zijn, opdat Hij de Eerstgeborene zij onder vele broederen.

Waar de opgewekte Christus het Beeld Gods is en waar wij veranderd worden naar Zijn beeld, daar worden wij beeldragers Gods. eerst van binnen, maar later ook van buiten. Wij zijn één geworden met Christus en om die reden schaamt Hij Zich niet ons Zijn broeders te noemen.

Hebr. 2: 14 Overmits dan de kinderen des vleses en bloeds deelachtig zijn, zo is Hij ook desgelijks derzelve deelachtig geworden, opdat Hij door den dood te niet doen zou dengene, die het geweld des doods had, dat is, den duivel;

Hij is Mens geworden, net zoals wij mensen zijn en omdat Hij mens geworden is, werd Hij adamiet.

"Door den dood" betekent: erin en er weer uit.

Toen de Heere Jezus stierf, werd Hij door de dood overwonnen, maar toen Hij uit de dood opstond, heeft de Heere Jezus de dood overwonnen. Het was een Pyrrusoverwinning van de satan.

Hebr. 2:15 En verlossen zou al degenen, die met vreze des doods, door al *hun* leven, der dienstbaarheid onderworpen waren.

Sinds de dood overwonnen is, zijn wij niet meer onderworpen aan de dienstbaarheid van de dood. Het lijden en sterven jaagt misschien angst aan, maar de dood niet, want de dood is overwonnen. we kijken dwars over de dood heen, omdat we weten wat onze toekomst is. Het leven dat wij in Christus hebben ontvangen, gaat na de dood gewoon door. Hij is onze Kracht en ons Leven en onze Hogepriester en daaruit mogen wij leven.

Rom. 5: 6 Want Christus, als wij nog krachteloos waren, is te zijner tijd voor de goddelozen gestorven.

Toen Christus nog niet de Christus was en wij nog zondaren waren, is Hij voor de goddelozen gestorven. Voor iedereen.

Rom. 5: 9 Veel meer dan, zijnde nu gerechtvaardigd door Zijn bloed, zullen wij door Hem behouden worden van den toorn.

Door Zijn leven zullen wij behouden worden van Zijn toorn. Toen de Heere Jezus voor ons stierf, zijn ook wij gestorven, maar door Zijn opstanding zijn wij behouden voor Zijn toorn. Dat is door de kracht van Zijn opstanding. Hij voedt en verzorgt ons leven door Zijn bloed.

Rom. 5: 10 Want indien wij, vijanden zijnde, met God verzoend zijn door den dood Zijns Zoons, veel meer zullen wij, verzoend zijnde, behouden worden door Zijn leven.

Juist door Zijn leven zullen wij behouden worden. Hij bewaart ons dag in, dag uit voor de toorn die over de wereld ligt.

Joh. 3: 18 Die in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld, maar die niet gelooft, is alrede geoordeeld, dewijl hij niet heeft geloofd in den Naam des eniggeboren Zoons van God.

Het oordeel is hetzelfde als de toorn die geopenbaard wordt over de mens, die in duisternis leeft. Maar wij wandelen in het licht van Jezus en worden gereinigd van een kwaad geweten. Verzoend zijnde, zullen wij behouden worden. Hij wil met Zijn licht schijnen in onze harten.

Er is dus verschil tussen verzoening en behoud. Verzoening door de dood, maar behoud door de opstanding. Nu worden wij verzoend door de Hogepriester, Die verzoening doet voor de

zonden des volks, opdat wij zo dienaren kunnen zijn van het Nieuwe Verbond. Wij zijn nieuwe schepselen die nog leven in een oud lichaam, een lichaam der zonde. Zolang wij een kwaad geweten hebben en ons bewust zijn van de zonde die in ons werkt, zijn wij onbekwaam om de levende God te dienen onder het Nieuwe Verbond. Naar de mate waarin ons geweten belast is, zullen wij in staat zijn om Hem te dienen. Hij rekent ons onze zonden niet toe, juist opdat wij in staat zouden zijn om Hem te dienen. Je kunt daarom maar beter niet over je zonden spreken of tobben, want Hij neemt ze weg.

Degene, Die ons nu reinigt van onze zonden, doet dat, omdat het de enige manier is voor de mens, voor de gelovige, om de levende God te kunnen dienen.

Hebr. 9: 14 Hoeveel te meer zal het bloed van Christus, Die door den eeuwigen Geest Zichzelven Gode onstraffelijk opgeofferd heeft, uw geweten reinigen van dode werken, om den levenden God te dienen.

Dus nogmaals, God ons Iemand geeft, Die onze gewetens reinigt van dode werken, opdat wij dan in staat zouden zijn de levende God te dienen. De uitwerking van dat reinigen is, dat wat eenmaal gebeurd is, voor altijd zal blijven. Onze dienst aan God en onze communicatie met God, loopt via de Mens Jezus Christus, Die ons Hoofd is. Hij is de Hogepriester van het Nieuwe Verbond. Dat wij zondaren zijn, zal Hij Zijn hemelse Vader niet vertellen, want Hij is ons Filter. Zo ziet God ons niet aan in onze zonden. Hij ziet ons aan in Christus. Dat is één van de meest elementaire waarheden voor onze dienst aan God. Hij bidt voor ons, Hij is onze Middelaar.

Rom. 8: 26 En desgelijks komt ook de Geest onze zwakheden mede te hulp; want wij weten niet, wat wij bidden zullen, gelijk het behoort, maar de Geest Zelf bidt voor ons met onuitsprekelijke zuchtingen.
27 En Die de harten doorzoekt, weet, welke de mening des Geestes zij, dewijl Hij naar God voor de heiligen bidt.

Wat is dan de functie van de Middelaar na de opname van de Gemeente? Onze positie ligt vast in Hem. Dat is niet alleen nu zo, maar straks, na de opname ook. Als Hij dan niet meer onze Hogepriester zou zijn, dan zouden wij niet meer met Hem verbonden zijn en was het snel afgelopen met ons. Wij zijn in Christus heilig en volmaakt gesteld. Wij zijn in Hem uitverkoren van voor de nederwerping der wereld.

Eeuwig, overal en altijdddurend!

Het werk van de hogepriester onder het Oude Verbond gebeurde alleen op Grote Verzoendag. Hij was dan uitsluitend in het wit gekleed. Die hogepriester moest eigenlijk altijd blijven, maar werd door de dood verhinderd dat te doen. Bij de Hogepriester naar de ordening van Melchizédek is het onmogelijk dat de dood Hem zou verhinderen altijd te blijven. Hij heeft een eeuwig priesterschap.

Als je de brief aan de Romeinen leest, merk je dat daarin nauwelijks gesproken wordt over het lijden en sterven van de Heere Jezus. Er wordt wel uitgebreid ingegaan op Zijn opstanding. Daarentegen lees je in het Oude Testament wel uitgebreid over het lijden en sterven van de Heer. Maar als het eenmaal gebeurd is, wordt er nauwelijks meer aandacht aan besteed.

"Doet die tot Mijn gedachtenis": dat is niet een gedachtenis aan de Heere Jezus, Die aan het kruis hing, maar aan de levende Christus. Brood en wijn zijn immers de attributen van het nieuwe Verbond. Het laatste Avondmaal is een uitbeelding van het bekendmaken van de Naam van de Heer aan Zijn broederen.

Melchizédek bracht brood en wijn voort. Dat betekent dat hij leven voortbracht. Hij doet dat dan ook pas als de strijd voorbij is. In de opperzaal, met de deur op slot en degenen die onder

de wet leven, buitengesloten, worden de discipelen rondom de tafel gezet en leven met Hem. Want Hij is Degene, Die voor ons zorgt.

In Rom. 5 vanaf vers 12 gaat het over de vergelijking tussen Adam en Christus. Dat is de kern, want door het geloof krijgen we deel aan een andere mensheid. God neemt de eerste weg, om de Tweede te stellen.

Adam = Adamieten

Christus = alle Christenen

Zo zijn wij behouden voor God.

Rom. 5: 12 Daaron, gelijk door één mens de zonde in de wereld ingekomen is, en door de zonde de dood; en alzo de dood tot alle mensen doorgedaan is, in welken allen gezondigd hebben.

De wereld is de mensenwereld. De zonde kwam bij Adam in de mens. Waarom wordt Eva niet genoemd? Omdat de zonde niet vererfd wordt via de moeder, maar via de vader. Daarom kon de Heere Jezus ook door een adamitische vrouw geboren worden en toch zonder zonde zijn. Eén mens was de eerste zondaar en introduceerde dus de zonde in de wereld en daarmee de dood.

Gelijk Adam - zonde en dood;

Alzo alle mensen - zonde en dood.

Uit het feit dat alle mensen sterfelijk zijn, concludeert Paulus dat alle mensen dus zondig zijn. Uit de wet blijkt dat de mens zondig is. Het gaat niet goed met de mens. Als je probeert de zonden in goede banen te leiden, blijkt er chaos te ontstaan. Het is namelijk de natuur van de mens om te zondigen. het zit erin gebakken. De mens wil het wel laten, maar ken het niet laten. Hoe meer men het wil laten, hoe meer men eraan te gronde gaat. Je hebt de wet niet echt nodig om te weten dat je zondig bent. Daar heb je geloof voor nodig. Ook toen de wet er nog niet was, zondigde de mens. Als we tegen euthanasie zijn, zouden we ook tegen de wet moeten zijn. De wet is immers een bediening des doods. Die wet moest er echter komen, omdat de mens niet zonder de wet veroordeeld kan worden.

Dat alle mensen die leefden vóór de wet gekomen was, zondig waren, kun je gewoon concluderen uit het feit dat al die mensen ook gestorven zijn. De dood heerste ook van Adam tot Mozes toe. ook de mensen die niet bewust zondigden, gingen gewoon dood. Denk bijv. aan kindersterfte: kleine kinderen hebben toch nog nooit een zondige daad gedaan? Ze hebben nog geen appels voortgebracht, maar daarom zijn het nog wel appelbomen.

Adam, door wie de zonde in de wereld geïntroduceerd werd, is een type, of liever een negatief type van Degene Die komen zou. Door Wie gerechtigheid en leven zou komen. Daarom is het noodzakelijk om verlost te worden van de oude mens, om deel te krijgen aan de nieuwe Mens.

Rom. 5: 13 Want tot de wet was de zonde in de wereld; maar de zonde wordt niet toegerekend, als er geen wet is.

14 Maar de dood heeft geheerst van Adam tot Mozes toe, ook over degenen, die niet gezondigd hadden, in gelijkheid der overtreding van Adam, welke een voorbeeld is Desgenen, Die komen zou.

De onrechtvaardigheid van Adam wordt gesteld tegenover de rechtvaardigheid van Christus.

Adam - de dood tot gevolg;

Christus - het leven tot gevolg.

Rom. 5: 15 Doch niet, gelijk de misdaad, alzo is ook de genadegift, want indien, door de misdaad van één, velen gestorven zijn, zo is veel meer de genade Gods, en de gave door de genade, die daar is van één mens Jezus Christus, overvloedig geweest over velen.

Weer de tegenstelling tussen Adam en Christus.

Adam - misdaad;
Christus - genadegift.

Door de misdaad van één zijn velen gestorven. Door de genadegift van één Ander hebben velen eeuwig leven ontvangen. Voordat de tweede Adam werd opgewekt, stierf Hij door die ene misdaad van de eerste Adam. De hoedanigheden van de eerste Adam zijn de hoedanigheden van allen die deel hebben aan die eerste Adam. Zo is het ook met Christus en die deel aan Hem hebben.

Rom. 5: 16 En niet, gelijk *de schuld was* door den één, die gezondigd heeft, *alzo is de gift*; want de schuld is wel uit één *misdaad* tot verdoemenis, maar de genadegift is uit vele misdaden tot rechtvaardigmaking.

De schuld is uit één misdaad tot verdoemenis; de genadegift is uit vele misdaden tot rechtvaardigmaking. Veroordeling leidt tot rechtvaardigmaking. Rechtvaardigmaking kan eigenlijk niet. Iets dat onrechtvaardig is, kan men niet rechtvaardigmaken. Het is rechtvaardigspreken.

De opperste Rechter zegt: "Ik vind geen schuld in de verdachte". Een verdachte kan nooit een tweede keer voor dezelfde misdaad veroordeeld worden. En over onze misdaden is het vonnis al voltrokken. Daarom zegt de Rechter: "Ik vind geen schuld in hem". Wij zijn naar wettige normen gerechtvaardigd. De zonden hebben hun recht ontvangen.

Om alle gerechtigheid te vervullen, moest de Heere Jezus sterven. Dat was voor Gods rechtvaardigheid. Waar wij Zijn leven ontvangen, hebben we deel aan Zijn rechtvaardigheid. We zouden onze leden stellen tot dienaren der gerechtigheid.

Rom. 5: 17 Want indien door de misdaad van één de dood geheerst heeft door dien éénen, veel meer zullen degenen, die den overloed der genade en der gave der rechtvaardigheid ontvangen, in het leven heersen door dien Enen, *namelijk* Jezus Christus.

Door de misdaad van één heeft de dood geheerst. De dood is de hoogste macht in het leven van de mens, het meest essentiële. De dreiging van de dood begint al bij de geboorte. Toch hoort de dood niet bij het leven.

Adam is een negatief beeld van Christus. Het Positief is vele malen mooier en groter. Je zou ook kunnen zeggen dat Adam een dia van Christus is.

Door één misdaad heerst de dood over ons, maar door Christus heersen wij over de dood. Wij zijn sterker dan de dood. De dood is in ons bestaan van volstrekt ondergeschikt belang. De dood heeft geen invloed over ons leven, omdat wij op weg zijn naar een positie over de muur van de dood heen. Zo is de dood een bevrijding uit de ballingschap van dit leven en een verlossing van de oude mens.

Rom. 5: 18 Zo dan, gelijk door één misdaad *de schuld gekomen is* over alle mensen tot verdoemenis; also ook door één rechtvaardigheid *komt de genade* over alle mensen tot rechtvaardigmaking des levens.

De rechtvaardigheid van Christus is Zijn geloof. De misdaad van Adam is zijn ongeloof. Bij Adam ging het niet in de eerste plaats om zijn zondige daad, maar om zijn ongeloof. Twijfel is ongeloof.

Adam - ongeloof;
Christus - geloof.

Er is maar één zonde waardoor de mens verloren gaat. Dat is ongeloof. Voorzover er een oordeel komt over de werken van de mens, zijn dat de werken van ongeloof. Gehoorzaamheid is hetzelfde als geloof. Gehoorzaamheid is horen. De gelovige is geneigd om te horen naar het Woord van God. Geloof is vertrouwen op het Woord, Dat gesproken is.

Tot zonde stellen is hetzelfde als verdoemen.

Rom. 5: 19 Want gelijk door de ongehoorzaamheid van dien énen mens velen *tot* zondaars gesteld zijn geworden, also zullen ook door de gehoorzaamheid van Enen velen *tot* rechtvaardigen gesteld worden.

Vers 18 en 19 spreken dus over het ongeloof van de één tegenover het geloof van de Ander.

Rom. 5: 20 Maar de wet is bovendien ingekomen, opdat de misdaad te meerder worde; en waar de zonde meerder geworden is, *daar* is de genade veel meer overvloedig geweest;

Doordat de wet gekomen is, zondigt men meer. Als je een zondaar activeert, dan gaat hij zondigen. Als je de wet legt op een rechtvaardige, dan doet die wet niets, want die wet is vervuld. Van God uit gezien heeft de wet helemaal geen nadelige uitwerking, want door de wet is de zonde meer geworden en daardoor de genade overvloediger.

Omdat wij gelovig zijn, scheiden onze zonden ons helemaal niet van God. Wij hebben immers een Hogepriester Die voor ons bidt. Zonden mogen juist verwacht worden van gelovigen. Zij verschillen daarin niet van andere mensen. Dus, dat gelovigen zondigen, is niet meer dan normaal. God reinigt ons vlees niet om Hem te dienen, maar Hij reinigt onze gewetens (verstand des vlees = een dirty mind).

Maar niets kan ons scheiden van de liefde Gods, die in Christus is.

Rom. 5: 21 Opdat, gelijk de zonde geheerst heeft tot den dood, also ook de genade zou heersen door rechtvaardigheid tot het eeuwige leven, door Jezus Christus onzen Heere.

Wij zouden ons onderwerpen aan de heerschappij van de genade. Als de oude mens geactiveerd wordt, dan ontstaat er zonde, maar als in je nieuwe leven de mens geactiveerd wordt, dan zou men genadig vergeven. God heeft ons aanvaard zoals we zijn en daarom moet je jezelf ook aanvaarden zoals je bent. Hij heeft Zijn genade bekendgemaakt en onze gewetens gereinigd. Hij rekent ons onze zonden niet toe, waarom zouden wij het dan wel doen? Eén is voor allen gestorven; juridisch bestaan de zonden niet meer.

Alleen ongelooft wordt geoordeeld. Omdat wij leven in de vrijheid, hebben wij ook de volle verantwoordelijkheid over dat leven. Maar ons leven is onder de controle van het Hoofd, Jezus Christus. Naar aardse maatstaven staan we daarom in de vrijheid en leven niet onder de wet. We leven in onderwerping aan Degene, Die ons Hoofd is. Hij zou Zijn kracht in ons volbrengen, in onze nieuwe levens. Voor dat doel zouden wij ons aan Hem onderwerpen. Als we dat doen dan kunnen we het ons veroorloven niet onder de wet te leven, maar in vrijheid.

Het belangrijkste beginsel in ons leven is de genade. "Wat zegt de genade?" In de meeste gevallen heb je dan een antwoord. Dus, de genade zou heerschappij hebben over de gelovige. Dat betekent niet dat genade een excuus is voor een losbandig leven, maar juist om in staat te zijn om Hem te dienen, opdat wij zo God verheerlijken in ons lichaam. Genade is niet voor de oude mens, maar voor de nieuwe mens, om zo de veelkleurige wijsheid Gods bekend te maken en te verkondigen.

De dood heeft geheerst, maar nu heerst de genade. Als dat gebeurt, dan heerst de zonde niet meer in je leven en is de weg naar heiliging in je praktische leven ingegaan. het bestrijden van de oude mens is volstrekt zinloos. Je zou de oude mens afleggen, negeren, loslaten.

De macht van de zonde moet niet teruggedrongen worden, maar de genade moet zo'n grote plaats in je leven krijgen dat die de zonde gaat overheersen. Waar de genade sterker wordt dan de zonde, daar zal ook in absolute zin de zonde minder worden. Dan is de prikkel weg. De genade zou heersen door rechtvaardigheid. En waar de wet niet is, daar is geen overtreding. Bovendien is de oude mens gestorven en dus kan er geen veroordeling meer plaatsvinden.

Rom. 6: 7 Want die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonde.

Als je dood bent, mag je door elk rood stoplicht rijden. De wet heerst over de mens, zolang die mens leeft, maar de mens is dood voor God. De prediking van het Evangelie is gericht aan doden, opdat zij door het geloof in de opgestane Christus zouden leven.

Hand. 2: 36 Zo wete dan zekerlijk het ganse huis Israëls, dat God Hem tot een Heere en Christus gemaakt heeft, *namelijk* deze Jezus, Dien *gij* gekruist hebt.

De Heere is JEHOVAH; dat is God in de gedaante van een mens. Toen Hij mens werd, legde Hij de naam JEHOVAH af. Deze Heere heeft heerschappij over ons. Daarom spreekt de Hebreënbrief ook over de troon der genade. Op die troon zit de Genade.

Het Hebreeuwse woord voor heerschappij komt overeen met het Griekse woord voor bedeling. Genade zou daarom heersen gedurende de heerschappij of bedeling van de genade. Niet alleen voor vergeving van zonden, maar in al ons doen en laten, zodat heel ons leven geheiligd zou worden voor onze praktische dienst aan Hem. Wij zijn door de dood der wet en ook der wereld gestorven. Onze verantwoordelijkheid is niet die der wereld, want wij leven Gode. De wet is door Mozes gegeven, Genade en waarheid is door Jezus Christus geworden. "Ik ben de Weg, de Waarheid en het leven".

Het is eenvoudig niet te voorkomen dat we in ons aardse leven zondigen, maar we zouden ze vergeten en vergeven. Ook onze eigen zonden. Regel één is wandelen in geloof. als we het daar moeilijk mee hebben, kunnen we bidden om kracht. Voor zover Hij ons in heel de Waarheid zou leiden, is dat de waarheid van het Woord van God., want het Woord van God is Waarheid.

Het beste wat je met de oude mens kunt doen, is hem negeren. Doe je dat niet, dan krijgt het nieuwe leven, het leven van Christus, te weinig ruimte. Ons lichaam zou voortaan niet meer in dienst staan van onszelf, tot eer van onszelf, maar in dienst van Hem en tot eer van Hem. Hij moet wassen en ik moet minder worden. Niet strijden tegen de oude mens, maar de nieuwe mens aandoen. Dan wordt de oude mens vanzelf minder.

Rom. 6: 6 Dit wetende, dat onze oude mens met *Hem* gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen.
7 Want die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonde.

Gewoon zand erover. Niet meer over praten.

Rom. 6: 8 Indien wij nu met Christus gestorven zijn, zo geloven wij, dat wij ook met Hem zullen leven;

"Zullen leven" gaat niet over de toekomst, maar over het heden.

Rom. 6: 9 Wetende, dat Christus, opgewekt zijnde uit de doden, niet meer sterft; de dood heerst niet meer over Hem.
10 Want dat Hij gestorven is, dat is Hij der zonde eenmaal gestorven; en dat Hij leeft, dat leeft Hij Gode.
11 Alzo ook gijlieden, houdt het daarvoor dat gij wel der zonde dood zijt, maar Gode levende zijt in Christus Jezus, onzen Heere.

Als de dood niet meer over Hém heerst, dan heerst Hij dus over de dood. Zo is het ook met de zonde. En omdat het met Hem zo is, is het met ons ook zo, want wij hebben deel aan Zijn leven. Je bent weliswaar dood voor de zonde, de wet en de wereld, maar je leeft voor de Heere. Dat betekent dat Hij over ons heerst. God houdt Zich met onze levens bezig en waar Hij dat nodig vindt, zal Hij in dat leven ingrijpen. Hij doet een werk aan ons en in ons. Hij is het Hoofd en wij zijn Zijn eigendom. Hij is dan ook onze Koning. Wij zouden Hem navolgen in het dienstwerk dat Hij nog steeds verricht.

Zelfs nu kun je zeggen dat Christus Zijn heerlijkheid opgeeft om ons te dienen. Hij heeft Zichzelf overgegeven voor ons. Daarom hebben wij de morele verantwoordelijkheid om ons leven, dat we gekregen hebben toen we gestorven waren, in dienst van Hem te stellen. Wij waren onnuttig en onbekwaam, nu zijn wij nuttig en bekwaam gemaakt.

Rom. 6: 12 Dat dan de zonde niet heerse in uw sterfelijk lichaam, om haar te gehoorzamen in de begeerlijkheden deszelven *lichaams*.

Laat dus de zonde niet heersen in je sterfelijk lichaam. Dat is onze verantwoordelijkheid. Nu we niet meer onder de wet zijn, wil dat niet zeggen dat je er voortaan maar lekker op los kunt zondigen, want dan leg je het accent verkeerd. Het gaat erom dat je beschikbaar bent voor de heer. Denk aan het gereedschap van een timmerman. Dat gereedschap gaat zelf niet aan de slag, maar wacht tot het gepakt en gebruikt wordt. Het moet wel op z'n plek liggen, zodat de Timmerman het kan vinden, pakken en gebruiken wanneer Hij dat wil. De toetsen van een piano zitten ook steeds op dezelfde plek. De pianist kan ze blindelings vinden.

Rom. 6: 13 En stelt uwe leden niet der zonde tot wapenen der ongerechtigheid; maar stelt uzelfen Gode, als uit de doden levende *geworden* zijnde, en *stelt* uw leden Gode tot wapenen der gerechtigheid.

Hij zoekt nog steeds of er iemand is die de gerechtigheid kan dienen. Hij is dan de Helper. Hij zoekt, net als bij Gideon.

Wij waren slaven der zonde in Adam, maar nu zijn wij slaven van Christus. Als we Zijn eigendom zijn, dan zijn we ook horig aan Hem. Om dat mogelijk te maken, heeft Hij een oplossing voor het zondeprobleem bedacht.

De oude en de nieuwe mens

- Efeze 4: 17 Ik zeg dan dit, en betuig het in den Heere, dat gij niet meer wandelt, gelijk als de andere heidenen wandelen in de ijdelheid huns gemoeds.
18 Verduisterd in het verstand, vervreemd zijnde van het leven Gods, door de onwetendheid, die in hen is, door de verharding huns harten;
19 Welke, ongevoelig geworden zijnde, zichzelf hebben overgegeven tot ontuchtigheid, om alle onreinigheid gieriglijk te bedrijven.
20 Doch gij hebt Christus alzo niet geleerd;
21 Indien gij naar Hem gehoord hebt, en door Hem geleerd zijt, gelijk de waarheid in Jezus is;
22 *Te weten* dat gij zoudt afleggen, aangaande de vorige wandeling, den ouden mens, die verdorven wordt door de begeerlijkheden der verleiding;
23 En dat gij zoudt vernieuwd worden in den geest uws gemoeds,
24 En den nieuwen mens aandoen, die naar God geschapen is in ware rechtschapenheid en heiligheid.
25 Daarom legt af de leugen, en spreekt de waarheid, een iegelijk met zijn naaste; want wij zijn elkanders leden.
26 Wordt toornig, en zondigt niet; de zon ga niet onder over uw toornigheid;
27 En geeft den duivel geen plaats.
28 Die gestolen heeft, stele niet meer, maar arbeide liever, werkende dat goed is met de handen, opdat hij hebbe mede te delen dengene, die nood heeft.
29 Geen vuile rede ga uit uw mond, maar zo er enige goede rede is tot nuttige stichting, opdat zij genade geve dien, die dezelve horen.
30 En bedroeft den Heiligen Geest Gods niet, door Welken gij verzegeld zijt tot den dag der verlossing.
31 Alle bitterheid, en toornigheid, en gramschap, en geroep, en lastering zij van u geweerd, met alle boosheid;
32 Maar zijt jegens elkander goedertieren, barmhartig, vergevende elkander, gelijkkerwijs ook God in Christus u vergeven heeft.

Doch gij hebt Christus alzo niet geleerd: Hij is het onderwijs dat wij ontvangen. Hij bréngt niet alleen het Woord van God, Hij is het Woord van God. Hij is de leer. De Waarheid is in Jezus Christus. Wat is dan die Waarheid en wat is dan het voorbeeld dat Hij ons achtergelaten heeft? Jezus is de oude mens. Hij kwam voort uit de oude mens en daarom werd Hij oude mens. Wandeling is wat de mens is. Dat maakt zijn wezen uit. De Heere Jezus heeft de oude mens afgelegd en vervolgens heeft Hij de nieuwe mens aangedaan. De doop is daar een uitbeelding van. Het afdalen in de diepte en daaruit weer naar bovenkomen. Dat is het afleggen van de oude mens en het aandoen van de nieuwe mens. En dat is de Waarheid van Jezus in vers 21. Hij heeft Zijn eigen gedachten moeten onderwerpen aan de gedachten Gods. Dat is de essentie.

Als er van de oude mens toch niets te verwachten valt, waarom zou je die dan niet meteen afleggen? Helemaal als er iets veel beters voorhanden is. Het is niet de bedoeling dat je de oude mens opknapt, maar dat je hem simpelweg aflegt. We zouden er ook niet naar moeten streven om die nieuwe mens in ons te laten leven, maar we zouden hem gewoon aandoen. Het is net als met de schepping. Die wordt beschouwd als Gods kledingstuk. Hij zal dat kledingstuk afleggen en een nieuwe aandoen. Zo heeft ook Christus de oude mens afgelegd en

de nieuwe aangedaan. De oude mens is een onbewoonbaar verklaarde woning. Als je je bewust bent dat je de oude mens moet afleggen, dan wordt het al een stuk eenvoudiger. En als we geloven, zouden we immers gewoon navolgers Gods zijn?

Hoe ziet dat er dan uit? Nou gewoon: lieg niet tegen elkander; leg de leugen af; leg de oude mens af. Daar kun je voor kiezen. Niet net doen alsof, want dan zou het geveinsd zijn en veinzen is niets anders dan liegen. Doen alsof je liefhebt, roept alleen maar spanning op. Niet de oude mens bestrijden, maar gewoon erkennen dat die oude mens dood is.

Wij zouden vernieuwd of veranderd worden in ons denken. Het gaat er niet om dat we zelf bedenken hoe de Bijbel in elkaar zit, we zouden de Geest de ruimte moeten geven om ons te leiden in de Waarheid. Zo laten we ons onderwijzen door Jezus Christus. Als onze gedachten anders worden, dan wordt onze gezindheid ook anders. De wijze waarop men leeft en reageert, is een afspiegeling van wat er in iemands hart is. Wat de mens nodig heeft, is niet wat hij aan de buitenkant moet doen, want dan wordt hij hypocriet en gaat kunstjes doen, wat hij werkelijk nodig heeft, is dat hij veranderd wordt in zijn hart. Dat moet vernieuwd worden. De buitenkant zal dan automatisch veranderen. Als je dat tegenhoudt, dan zal dat ook een belemmering vormen voor de vernieuwing van je denken.

Als je een kleine kom koopt, zul je nooit grote vissen krijgen. Zij moeten de ruimte hebben om zich te kunnen ontwikkelen. Hoezeer het leven van Christus in ons groeit, is van onszelf afhankelijk. Als we het echt willen, dan gebeurt het ook.

Vanuit het inwendige treedt de mens naar buiten. Je zou in overeenstemming met het inwendige leven. Voor het vullen van de geest door de Geest heb je geen intellect nodig, maar onderwerping aan de Heer. Dus je onderwerpen aan het heilig Woord van God en daarmee je hart vullen. Hij zou ons een nieuw hart geven en Zijn wetten schrijven in ons binnenste. We zouden daaruit leven, alle dagen van ons leven, want zo leefde de Heere Jezus. Hij week niet van de Waarheid. Hij ging rond, goeddoende, trouw aan het Woord Gods, maar dat werd Hem niet in dank afgenomen. Dat kan ook bij ons gebeuren. Als we een zondaar zien, zouden we hem gewoon vergeven. Als je niet in staat bent een ander te vergeven, dan zou je je kapot moeten schamen, want Christus doet dat namelijk wel bij ons.

Doe de nieuwe mens aan, ook in je zichtbare levenswandel. Christus houdt Zich bezig met ons. Hij wil ons opvoeden en voor dat doel zoet Hij af van Zijn eigen heerlijkheid. Het gaat er daarom ook niet om dat wij eer en heerlijkheid ontvangen, maar dat wij de levende God dienen.

Wat z'n staat betreft, is de mens volmaakt, maar wat z'n levenswandel betreft niet. Wij hebben volmaakt leven ontvangen in Christus.

Filipp. 3: 12 Niet dat ik het alrede gekregen heb, of alrede volmaakt ben; maar ik jaag er naar, of ik het ook grijpen mocht, waartoe ik ook van Christus Jezus gegrepen ben.

Echt volmaakt zullen we pas zijn bij de opname van de Gemeente.

In de Filipp. brief schrijft Paulus over de ziel, in de Kol. brief schrijft hij over de geest.